

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

14 DECEMBER 1960.

WETSONTWERP

voor economische expansie, sociale vooruitgang
en financieel herstel.

Titel I. — Economische expansie.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
ECONOMISCHE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DOORNE.

INHOUDSOPGAVE.

Inleiding	2
Inleidende uiteenzetting van de heer Minister voor Economische Coördinatie	2
Aanvullende uiteenzetting van de heer Minister van Economische Zaken	4
Algemene bespreking	4
Wetten van 17 en 18 juli 1959	5
Wet van 15 juli 1959 : Aanvullende bevestigingen	8
Toepassing van de wet van 15 juli 1959 houdende wijziging van het aanslagstelsel der meerwaarden	9
Internationale investeringen	9
Bruto-nationaal inkomen	10
Programmatie en vijfjarenplan	11
Over de keuze	12
Regionale economie	13
Nieuwe werkgelegenheden	14
Fiscale bepalingen van de eenheidswet	15
Nationale Investeringsmaatschappij	16
Energiebeleid	16
Integratie Gemeenschappelijke Markt	17
Buitenlandse handel	17
Bespreking der artikelen	18
Artikelen geamendeerd door de commissie	22
Bijlagen	24

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Brasseur.

A. — Leden : de heren Bertrand, Bode, Claeys, d'Alcantara, Décarpentrie, Dehandschutter, Dupont, le Hodey, Pêtre, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Castel, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Detiège, Gailly, Gelders, Paque, Toubeau, Van Acker (A.), Van Winghe. — Drèze, Van Doorne.

B. — Plaatsvervangers : de heren Charpentier, Cooreman, De Saeger, Eeckman, Robyns, Servais. — Boeykens, Brouhon, Collart (M.), Dedoyard, Van Hoorick. — Grootjans.

Zie :

649 (1959-1960) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

14 DÉCEMBRE 1960.

PROJET DE LOI

d'expansion économique, de progrès social
et de redressement financier.

Titre I. — Expansion économique.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ECONOMIQUES (1)
PAR M. VAN DOORNE.

TABLE DES MATIERES.

Introduction	2
Exposé liminaire de M. le Ministre de la Coordination Economique	2
Exposé complémentaire de M. le Ministre des Affaires Economiques	4
Discussion générale	4
Lois des 17 et 18 juillet 1959	5
Loi du 15 juillet 1959 : Investissements complémentaires	8
Application de la loi du 15 juillet 1959 modifiant temporairement le régime de taxation des plus-values	9
Les investissements internationaux	9
Revenu national brut	10
Programmation et plan quinquennal	11
De la sélection	12
Economie régionale	13
Emplois nouveaux	14
Mesures fiscales de la loi unique	15
Société nationale d'investissements	16
Politique énergétique	16
Intégration Marché commun	17
Commerce extérieur	17
Discussion des articles	18
Articles amendés en Commission	22
Annexes	24

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Brasseur.

A. — Membres : MM. Bertrand, Bode, Claeys, d'Alcantara, Décarpentrie, Dehandschutter, Dupont, le Hodey, Pêtre, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Detiège, Gailly, Gelders, Paque, Toubeau, Van Acker (A.), Van Winghe. — Drèze, Van Doorne.

B. — Suppléants : MM. Charpentier, Cooreman, De Saeger, Eeckman, Robyns, Servais. — Boeykens, Brouhon, Collart (M.), Dedoyard, Van Hoorick. — Grootjans.

Voir :

649 (1959-1960) :

— N° 1 : Projet de loi.

— N° 2 : Amendements.

DAMES EN HEREN,

Inleiding.

Uw Commissie voor de Economische Zaken werd belast met het onderzoek van de eerste zeven artikelen van het onderhavige wetsontwerp. De eindnota heeft dus uitsluitend betrekking op deze artikelen.

Wegens de economische weerslag van tal van andere artikelen en het feit dat in de Memorie van Toelichting van het ontwerp ook bedoelingen van de Regering zijn opgenomen, werd bij de bespreking in de Commissie dit gebied evenwel overschreden.

Sommige leden, die de nadruk leggen op de talrijke aspecten van het ontwerp en op de economische weerslag van de meeste ervan, hebben bij ordemotie gevraagd dat de heer Eerste-Minister in de Commissie een algemene uiteenzetting over het wetsontwerp zou geven.

Daar de meerderheid van de Commissie van oordeel was dat de Memorie van Toelichting van het ontwerp in feite een algemene uiteenzetting vormt, werd tweemaal besloten, meerderheid tegen minderheid, de heer Eerste-Minister niet te verzoeken voor de Commissie opnieuw een dergelijke uiteenzetting te houden.

De heer Voorzitter stemde er evenwel mede in om desnoods tijdens de bespreking ophelderingen te vragen aan de ene of de andere Minister, of hem uit te nodigen in de Commissie de gevraagde uitleg te verstrekken of hem te verzoeken een bij het verslag te voegen verklarende of statistische nota op te maken.

De bespreking werd bijgewoond door de heer Minister voor Economische Coördinatie alleen, soms door deze Minister en de Minister van Economische Zaken.

De Minister voor Economische Coördinatie heeft de bespreking geopend met een zeer bondige inleidende uiteenzetting. De draagwijdte van het ontwerp blijkt inderdaad uit de Memorie van Toelichting van het wetsontwerp, die als basis van bespreking kon dienen.

In de loop van de bespreking heeft de Minister voor Economische Coördinatie het nuttig geoordeeld een kort overzicht van de bevoegdheden van zijn functie te geven.

Uw Commissie heeft eenparig ondergetekende tot verslaggever aangewezen.

Uw verslaggever heeft niet gemeend de chronologische volgorde van de debatten te moeten volgen, doch heeft getracht een gemakkelijk te raadplegen document op te stellen door al de tussenkomsten, zoniet woordelijk dan toch de geest ervan, getrouw te vermelden.

Hij heeft de onderwerpen verdeeld over verschillende hoofdstukken. Bij het begin ervan heeft hij aangegeven welke vragen door de leden in verband met het hoofdstuk werden gesteld en op het einde heeft hij in een doorlopende tekst de antwoorden van de Minister of Ministers samengebracht.

Na relaas over de algemene en de artikelsgewijze bespreking, heeft de verslaggever in bijlage de statistieken opgenomen die in de loop van de bespreking ter sprake zijn gekomen of deze laatste aanvullen.

**Inleidende uiteenzetting van de heer Minister
voor Economische Coördinatie.**

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de Memorie van Toelichting en de eigenlijke tekst van het ontwerp.

De Memorie van Toelichting maakt de bedoelingen en de doelstellingen van de Regering kenbaar; deze zijn van drieërlei aard:

MESDAMES, MESSIEURS,

Introduction.

Votre Commission des Affaires économiques a été chargée d'examiner les sept premiers articles du projet de loi. Le vote final a donc uniquement trait aux dits articles.

La discussion en Commission a toutefois débordé ce cadre, étant donné sa répercussion économique de nombre d'autres articles et d'intentions gouvernementales reprises dans l'exposé des motifs du projet.

Certains commissaires, soulignant les multiples facettes du projet de loi et la répercussion économique de la plupart d'entre elles, ont demandé par motions d'ordre que M. le Premier Ministre vienne faire en Commission un exposé général du projet de loi.

Étant donné que la majorité de la Commission estimait que l'exposé des motifs du projet constituait en fait un exposé général, il fut décidé à deux reprises, majorité contre minorité, de ne pas demander à M. le Premier Ministre de refaire un tel exposé devant la Commission.

M. le Président marqua toutefois son accord pour demander éventuellement en cours de débat, des éclaircissements à l'un ou l'autre Ministre; soit de l'inviter à venir donner à la Commission les explications demandées, soit de lui demander une note explicative ou statistique à joindre au rapport.

Les débats ont eu lieu tantôt en présence de M. le Ministre de la Coordination seul, tantôt en présence de ce Ministre et du Ministre des Affaires économiques.

Le Ministre de la Coordination économique a ouvert les débats par un exposé introductif, très succinct, étant donné que l'exposé des motifs du projet de loi soulignait dans une large mesure la portée du projet et pouvait servir de base de discussion.

En cours de débats, le Ministre de la Coordination économique a jugé utile de donner un bref aperçu des compétences de sa fonction.

Votre Commission a désigné à l'unanimité le soussigné comme rapporteur.

Votre rapporteur n'a pas cru devoir respecter l'ordre chronologique des débats mais a essayé au contraire, tout en reprenant fidèlement toutes les interventions si pas dans les termes du moins dans l'esprit, d'établir un document facile à consulter.

Il a ventilé les matières en différents chapitres dans lesquels il a repris au début de chacun d'eux les différentes questions afférentes aux dits chapitres, posées par les Commissaires, et a groupé en fin de chapitre, en texte continu, les réponses du ou des Ministres.

Après la relation de la discussion générale et la discussion des articles, le rapporteur a repris en annexe les statistiques ayant été évoquée en cours de débats ou complétant ceux-ci.

**Exposé liminaire de Monsieur le Ministre
de la coordination économique.**

Il y a lieu de distinguer l'exposé des motifs et le texte même du projet de loi.

L'exposé des motifs fait connaître les intentions et les buts du Gouvernement qui sont de trois ordres :

a) de beroepsomschakeling van tienduizenden arbeiders van de steenkolensector, Congo, het leger, enz. in de hand werken. Men stelt nu een vertraging in de economische expansie vast, waarvan het verhogingspercentage 2,35 % per jaar bedroeg tijdens de periode 1953-1959. Indien zich geen gunstige kentering mocht voordoen, bestaat het gevaar dat dit percentage zou dalen tot 2 % voor de periode 1957 tot 1961. De bedoeling van het vijfjarenprogramma is te komen tot een gemiddelde jaarstijging van 4 %;

b) het scheppen van 20.000 nieuwe werkgelegenheden per jaar. Het gaat om bijkomende betrekkingen. Uit sociaal oogpunt beschouwd is dit een minimum. Dergelijk doel vergt echter enorme investeringen. Men raamt inderdaad dat elke schepping van een nieuwe werkgelegenheid gemiddeld een investering van circa 1 miljoen vergt;

c) de initiatieven in de industriële sectoren in expansie, zoals de chemische nijverheid en de metaalverwerkende bedrijven, aanmoedigen. Men dient hier echter op zijn hoede te zijn voor uiteraard willekeurige veralgemeningen.

De hoge lonen in ons land verplichten ons de blik te wenden naar nijverheidssectoren waar een grotere vakken-nis vereist is. De economische programmatie moet hiertoe bijdragen. Deze thesis wordt trouwens aanvaard zelfs in de U. S. A., die als het land bij uitstek van de vrije onderneming beschouwd worden en waar de theorieën van Keynes aan invloed schijnen te winnen. De programmatie is er beslist niet vreemd aan dat in Frankrijk merkwaardige resultaten op het gebied van de investeringen bereikt werden.

In het kader van de door de Regering beoogde programmatie zullen per bedrijfssector werkgroepen samengesteld worden om de uitbreidingsmogelijkheden in de sector te verduidelijken.

Dit volstaat evenwel niet want de aanvaarding van alle aanbevelingen op dit niveau zou leiden tot duplicaties en tot investeringsvoorstellen die ongetwijfeld onze nationale mogelijkheden zouden overtreffen.

Om die reden moet voorzien worden in horizontale commissies, die tot taak zouden hebben de verschillende verticale programma's met elkaar in overeenstemming te brengen.

Het wetsontwerp dat ter goedkeuring aan de Kamers wordt voorgelegd, heeft ten doel de actiemiddelen bedoeld in de wetten van juli 1959 uit te breiden door versoepeling van de toepassingsvoorwaarden en een mogelijke veruiming van de kredieten. Anderzijds verleent het gedeelte betreffende het fiscaal beleid eveneens nieuwe faciliteiten inzake fiscale vrijstelling ten gunste van de aanvullende investeringen.

* * *

De Minister voor Economische Coördinatie heeft anderzijds enkele toelichtingen verstrekt over de aard van zijn ministeriële bevoegdheid.

Hij bezit geen eigen bevoegdheid noch beslissingsmacht. Het is zijn taak, in het kader van de door het M. C. E. C. uitgestippelde algemene economische politiek de actie van de verschillende betrokken ministeriële departementen: Economische Zaken, Financiën, Middenstand, Openbare Werken, Verkeerswezen, Landsverdediging, enz., te harmoniëren.

De Minister van Economische Coördinatie voert zijn actie tegelijk door rechtstreekse contacten met de verschillende ministeriële departementen en door bemiddeling van het M. C. E. C.

a) favoriser la reconversion professionnelle et le reclassement de dizaines de milliers de travailleurs du secteur charbonnier, Congo, armée, etc... Or, on constate un ralentissement dans l'expansion économique dont le taux d'augmentation a été de 2,35 % par an au cours de la période 1953-1959. défaut de revirement ce taux d'expansion risquerait d'être ramené à 2 % pour la période de 1957 à 1961. L'objectif tracé dans le programme quinquennal est d'atteindre une progression annuelle moyenne de 4 %;

b) susciter la création de 20.000 emplois nouveaux par an. Il s'agit d'emplois supplémentaires. Socialement parlant, ceci est un minimum. Toutefois, pareil objectif nécessite d'énormes investissements. En effet, on peut estimer que la création d'un emploi nouveau exige en moyenne un investissement d'environ 1 million;

c) stimuler les initiatives dans les secteurs industriels en expansion, telles la chimie et les constructions métalliques. Il faut toutefois se garder ici de généralisations forcément arbitraires.

En raison des hauts salaires pratiqués dans le pays, nous devons nous orienter vers des secteurs industriels nécessitant de plus grandes qualifications professionnelles. La programmation économique doit y contribuer. Cette thèse est d'ailleurs adoptée même aux U. S. A., pays considéré par excellence comme celui de la libre entreprise et où les théories de Keynes semblent prendre de l'influence. Si en France des résultats remarquables ont pu être obtenus dans le domaine des investissements, la programmation n'y est sans doute pas étrangère.

Dans le cadre de la programmation envisagée par le Gouvernement, il sera constitué des groupes de travail par secteur professionnel afin d'y préciser les possibilités d'extension.

Toutefois ceci ne suffit pas car si on devait suivre toutes les recommandations faites à ce niveau, on enregistrerait des doubles emplois et des propositions d'investissements dépassant sans doute nos possibilités nationales. C'est pour cette raison que doivent intervenir les commissions horizontales dont le rôle sera d'intégrer les différents programmes verticaux.

Le projet de loi soumis à l'approbation des Chambres a pour but de prolonger les moyens d'action prévus dans les lois de juillet 1959 en prévoyant un assouplissement des conditions d'application et une possibilité d'expansion des crédits. D'autre part, la partie relative à la politique fiscale accorde également de nouvelles facilités dans le domaine de l'exonération fiscale prévue en faveur des investissements complémentaires.

* * *

Le Ministre de la Coordination Economique a, d'autre part, donné quelques précisions sur la nature de ses compétences ministérielles.

N'ayant pas de compétence propre ni de pouvoir de décision, la tâche du Ministre de la Coordination Economique consiste à harmoniser dans le cadre de la politique économique générale définie par le C. M. C. E., l'action des divers Départements ministériels intéressés. Il s'agit notamment du Ministère des Affaires Economiques, des Finances, des Classes Moyennes, des Travaux Publics des Communautés, de la Défense Nationale, etc...

L'action du Ministre de la Coordination Economique s'exerce à la fois par les contacts directs avec les différents départements ministériels et par le truchement du C.M.C.E.

Aanvullende uiteenzetting van de heer Minister van Economische Zaken.

Ingevolge onze opneming in de Gemeenschappelijke Markt en de evolutie van de wereldeconomie is het noodzakelijk geworden de doelstellingen van het economisch beleid te herzien.

De voornaamste doelstellingen zijn :

1) de werkelijke stijging van het nationale Bruto Inkomen op ten minste 4 % per jaar brengen; de progressie van ons nationaal bruto inkomen is immers minder sterk dan de gemiddelde stijging in de landen van de Gemeenschap;

2) een politiek van volledige werkgelegenheid voeren, met name door te zorgen voor 20.000 nieuwe betrekkingen per jaar;

3) De Belgische economie opnieuw oriënteren ten gunste van de in structurele expansie verkerende sectoren.

Onze inspanningen moeten met name gericht zijn op :

- 1) de investeringen;
- 2) de buitenlandse handel;
- 3) de industriële reoriëntatie;
- 4) de verlaging van de kosten.

Welke middelen staan ons hiervoor ten dienste ?

Wij beperken ons tot de opsomming van de verschillende middelen die ter beschikking van de Regering staan en wij doen een poging om nader op het gebruik en de toepassing ervan in te gaan.

1) Financiële politiek waarin zowel de begrotingspolitiek als de oriëntering van de besparingen naar de produktieve investeringen besloten liggen.

2) Politiek van tewerkstelling.

3) Regionale politiek.

4) Politiek van prijzen en lonen.

5) Politiek van openbare investeringen.

6) Industriële en commerciële politiek waartoe onder meer behoren : de uitvoerpolitiek, de politiek van de handelsbetrekkingen, van de buitenlandse beleggingen, enz.

7) Fiscale politiek waar nodig en in rechtstreeks verband met specifieke investeringsprojecten.

8) Aanwending van de tegemoetkomingen en toelagen voorzien in het kader van de wetten.

9) Aanwending van de mogelijkheden geboden door de openbare kredietsector.

10) De politiek inzake toegepast wetenschappelijk onderzoek.

11) Aanvullende industriële initiatieven.

Algemene bespreking.

Het verslag zou onvolledig zijn indien niet werd gewezen op de opbouwende geest waarin de bespreking verliep.

Ofschoon sommige leden van oordeel waren dat de actie van de Regering op economisch gebied onvoldoende is geweest, heeft de Commissie toch eenparig erkend dat de Regering ter zake ontegensprekelijk verwezenlijkingen op haar actief boekt, en zulks afgezien van de voordelen die een gunstige wending van de conjunctuur voor haar heeft meegebracht.

Een commissielid heeft zijn voldoening uitgesproken over het belang dat de Regering hecht aan de economische expansie, alsook aan de noodzaak van economische programmering.

Een lid heeft de aandacht gevestigd op de weg die sedert de periode vóór de oorlog werd afgelegd en erop gewezen dat onze lonen en onze levensstandaard een voorsprong hebben verworven op deze van onze E. E. G.-partners.

Exposé complémentaire de M. le Ministre des Affaires économiques.

En raison de notre intégration dans le Marché Commun et de l'évolution de l'économie mondiale, il est nécessaire de revoir les objectifs de la politique économique.

Les objectifs principaux doivent être :

1) porter l'augmentation en termes réels du Produit National Brut à 4 % par an au moins; la progression de notre Produit National Brut en pourcentage est en effet inférieure à la moyenne de celui des pays du Marché Commun;

2) assurer le plein emploi, notamment par la création de 20.000 emplois nouveaux par an;

3) réorienter l'économie belge en faveur des secteurs en expansion structurelle.

Nos efforts doivent notamment porter sur :

- 1) les investissements;
- 2) le Commerce extérieur;
- 3) la réorientation industrielle;
- 4) la réduction des prix de revient.

Pour cela quels sont nos moyens ?

On se bornera à énumérer les différents instruments à la disposition du Gouvernement, sans essayer d'en développer l'usage et l'application.

1) Politique financière impliquant à la fois la politique budgétaire et l'orientation de l'épargne vers les investissements productifs.

2) Politique de l'emploi.

3) Politique régionale.

4) Politique des prix et salaires.

5) Politique des investissements publics.

6) Politique industrielle et commerciale comprenant entre autres, la politique en matière d'exportations, de négociations commerciales, d'investissements étrangers, etc.

7) Politique fiscale là où il y a lieu, et en liaison directe avec des projets d'investissements spécifiques.

8) L'utilisation des aides et subsides prévus dans le cadre des lois.

9) L'utilisation des possibilités offertes par le secteur public de crédit.

10) La politique en matière de recherche scientifique appliquée.

11) Des initiatives industrielles supplétives.

Discussion générale.

Le rapport serait incomplet s'il ne soulignait pas l'esprit constructif dans lequel les débats ont eu lieu.

Si certains commissaires ont estimé que l'action du Gouvernement a été insuffisante sur le plan économique, la Commission a toutefois été unanime à reconnaître qu'il a sur ce plan certaines prestations à son actif et cela en dehors des avantages dont il a bénéficié par suite d'un retournement favorable de la conjoncture.

Un commissaire s'est réjoui de l'importance que le Gouvernement attaché à l'expansion économique ainsi qu'à la nécessité d'une programmation économique.

Un commissaire a attiré l'attention sur le chemin parcouru depuis l'avant-guerre et a souligné que nos salaires et notre standing de vie sont arrivés à occuper une position avancée par rapport à celle de nos partenaires du Marché Commun.

Een lid heeft als zijn mening te kennen gegeven dat onderhavig ontwerp veeleer bedoelingen inhoudt dan een welbepaalde politiek. Volgens hem zouden uit dit ontwerp enkel twee dingen met zekerheid kunnen afgeleid worden: het aandraaien van de belastingschroef en de verscherping van de maatregelen op sociaal gebied; voor het overige worden de uitvoeringsmaatregelen aan de Koning toevertrouwd.

Hij heeft anderzijds opgemerkt dat sommige artikelen die ter onderzoek aan de Commissie worden voorgelegd, verwijzen naar het vijfjarenprogramma dat nog niet bekend is. Hij heeft dan ook de vraag gesteld hoe een uitspraak kan gedaan worden.

Een ander lid heeft daarentegen erkend dat onderhavig wetsontwerp een grote stap vooruit betekent, onder meer wat de inschrijving van alle verbruiksuitgaven op de gewone begroting betreft.

Hij verklaart nochtans dat de Regering de moeilijkheden verplaatst door de gemeenten de mogelijkheid te geven nieuwe belastingen te heffen en de N. M. B. S. in staat te stellen een lening uit te schrijven.

Hetzelfde lid vraagt of de Regering de timing die zij zichzelf heeft opgelegd, zal kunnen naleven. Hij heeft zich namelijk afgevraagd of de Regering, overeenkomstig haar belofte, voor 1 januari eerstkomende zal klaar zijn met het wetboek der volkshuisvesting, de fiscale hervorming, het vijfjarenplan en het 15 jarenplan inzake de infrastructuur.

Hij heeft er de aandacht op gevestigd dat sommige gegevens van de ingediende begrotingen niet overeenstemmen met deze van dit ontwerp en dat ze moeten gecoördineerd worden.

Een ander lid was van oordeel dat het wetsontwerp de moed vertolkt de problemen in hun juist daglicht te plaatsen en oplossingen voor te stellen.

Nog een ander lid is van oordeel dat de gemeentelijke fiskaliteit, ingesteld door het ontwerp, noodlottige gevolgen zal hebben op de economische bedrijvigheid van de arme gemeenten.

* * *

In zijn antwoord heeft de Minister gezegd het scepticisme van sommige leden te begrijpen. Hij gaf toe voordeel te hebben gehaald uit een gunstige wending van de conjunctuur. Hij heeft er evenwel op gewezen dat de Regering inzake haar economisch beleid op twee jaar tijds talrijke verwezenlijkingen op haar actief boekt.

De Regering was evenwel van oordeel dat zij haar inspanningen met het oog op de aanwakkering van de economische expansie dient voort te zetten en te intensiveren. Om deze reden heeft zij dit wetsontwerp ingediend.

De Minister is ervan overtuigd dat de teruggave aan de gemeenten van de verantwoordelijkheid van het beheer van hun financiën de nadelen zal opvangen waarop het lid wijst. Daarenboven voor zover die gemeenten gelegen zijn in een streek met geringe natuurlijke hulpbronnen of economische bedrijvigheid, zal de politiek van algemeene of regionale economische expansie van de Regering zulks moeten verhelpen.

Wetten van 17 en 18 juli 1959.

Een lid vraagt wanneer, zoals voorgeschreven, de resultaten van de toepassing van bedoelde wetten zullen bekendgemaakt worden.

Een ander lid vraagt dat de statistieken van de door de Staat verleende toelagen per sector en per streek zo mogelijk als bijlage tot dit verslag zouden verschaft worden.

Een lid is van oordeel dat voorzichtigheid geboden is bij de toekenning van leningen voor nieuwe ondernemingen. In sommige gevallen schijnen de toekenningen inderdaad niet gelukkig te zijn geweest.

Quant au présent projet de loi, un commissaire a estimé que le projet est plus une manifestation d'intention qu'une précision politique déterminée. Pour lui, ce projet ne donnerait que deux certitudes: un tour de vis fiscal et un tour de vis de caractère social, pour le reste les mesures d'exécution sont confiées au Roi.

Il a fait d'autre part, observer que certains articles soumis à l'examen de la Commission se réfèrent au plan quinquennal qui n'est pas encore connu. Il s'est demandé dès lors comment il y aura moyen de se prononcer.

Un autre commissaire par contre, a reconnu que le présent projet de loi constitue un grand pas en avant, notamment en ce qui concerne l'inscription au budget ordinaire de toutes les dépenses de consommation.

Il déclare toutefois que le Gouvernement déplace les difficultés en permettant aux communes de percevoir de nouveaux impôts et à la S. N. C. F. B. d'émettre un emprunt.

Le même commissaire demande s'il sera possible au Gouvernement de respecter le timing qu'il s'est imparti à lui-même; il s'est demandé entre autre si tel que le Gouvernement le promet, il aura pu élaborer avant le premier janvier prochain un code du logement social, la réforme fiscale, le plan quinquennal et le plan de 15 ans dans le domaine de l'infrastructure.

Il a attiré l'attention sur le fait que certains termes des budgets déposés ne concordent pas avec ceux du présent projet et qu'il faudra les coordonner.

Un autre commissaire a estimé que le projet de loi a le courage de situer exactement les problèmes et de proposer des solutions.

Un autre membre estime que la fiscalité communale instaurée par le projet aura une conséquence néfaste sur l'activité économique des communes pauvres.

* * *

Dans sa réponse, le Ministre a dit comprendre le scepticisme de certains commissaires. Il a reconnu avoir bénéficié d'un retour favorable de la conjoncture mais a souligné que dans sa politique économique, le Gouvernement a, en ces deux ans, de nombreuses réalisations à son actif.

Le Gouvernement a toutefois estimé qu'il fallait poursuivre et intensifier ses efforts en vue de stimuler l'expansion économique; c'est la raison pour laquelle il a déposé le présent projet de loi.

Le Ministre se dit convaincu que le fait de rendre aux communes la responsabilité de la gestion de leurs finances est de nature à compenser les désavantages signalés par le commissaire. D'autre part, dans la mesure où les communes sont situées dans une contrée relativement pauvre en ressources naturelles ou en activité économique la politique d'expansion générale ou régionale du gouvernement doit y porter remède.

Lois des 17 et 18 juillet 1959.

Un commissaire demande à quel moment seront publiés, tels que le prévoit la loi, les résultats de l'application de celles-ci.

Un autre commissaire demande de donner, si possible en annexe au présent rapport, les statistiques de subventions accordées par l'Etat, par secteur et par région.

Un commissaire estime qu'il y a lieu d'être prudent dans l'octroi de prêts pour de nouvelles entreprises. En effet, certains cas d'octroi s'avèrent malheureux.

Door een ander lid wordt erop gewezen dat de industrieën zich van de nijverheidscentra verplaatsen naar het platteland, waar de arbeidskrachten en de terreinen goedkoper en de gemeentebelastingen lager zouden zijn. Hij is van oordeel dat de middelen die door de Staat beschikbaar worden gesteld, niet mogen aangewend worden om overbrenging van ondernemingen in de hand te werken of om de kosten ervan te bestrijden. Hij zet eveneens als zijn mening voorop dat de tegemoetkomingen van de Staat niet mogen dienen om de winsten van de ondernemingen te verhogen en niet mogen toegestaan worden aan deze die zelf de nodige investeringen kunnen doen. Hij vraagt of de distributiesector in aanmerking komt voor deze wetten.

Hetzelfde lid is niet gekant tegen kredietverlening aan buitenlandse ondernemingen, maar hij legt er de nadruk op dat op dit gebied een grote voorzichtigheid moet aan de dag gelegd worden. Hij haalt in dit verband het voorbeeld van sommige investeringen in buurlanden aan. Hij stelt dan ook de vraag, of alleen de ondernemingen van de E. E. C.-landen het voordeel van de wetten van 17 en 18 juli zullen kunnen genieten, dan of geen enkel onderscheid zal gemaakt worden tussen deze landen en de rest van de wereld.

In tegenstelling met de vorige spreker is een lid van mening dat de Regering de verplaatsing van industrieën van sommige streken waar een gebrek aan werkkrachten heerst, naar streken waar deze overvloedig aanwezig zijn, moet aanmoedigen.

In de toelichting van het eerste artikel, op bladzijde 15, wordt gezegd dat de bijkomende hulp in de vorm van een renteverlaging 4 % kan bereiken. Mag men hieruit afleiden dat deze 4 % mogen samengevoegd worden met andere renteverminderingen, of moet men de zaak zo begrijpen dat de reeds voorziene vermindering verhoogd met de bijkomende hulp maximum 4 % mag bedragen?

Uit de gegevens betreffende de wetten van 17 en 18 juli 1959 die in de maandstatistiek voorkomen, blijkt niet duidelijk in hoever de Staatswaarborg reeds door deze twee wetten werden aangesproken. Nadere toelichtingen zouden moeten verstrekt worden ten einde de Commissie in de mogelijkheid te stellen zich uit te spreken over de gevraagde verhoging.

Indien een degelijke gewestelijke economische politiek wordt uitgewerkt, zal het plafond van 2 miljard voor de Staatswaarborg dan volstaan in het kader van de wet van 18 juli 1959? Indien noodzakelijk geacht wordt in het kader van de algemene wet te voorzien in de mogelijkheid het plafond bij koninklijk besluit van 10 op 12 miljard te brengen moet men niet de mogelijkheid openlaten om eveneens bij koninklijk besluit het plafond van de Staatswaarborg ten gunste van sommige gewesten te verhogen?

Antwoord van de Minister.

Het jaarverslag over de resultaten van bedoelde wetten zal in het begin van volgend jaar ingediend worden. Er worden evenwel maandstatistieken gehouden die bij onderhavig verslag gevoegd zijn (zie bijlagen n°s 1 tot 10). Naast de gevraagde inlichtingen, geven deze statistieken ook aan, hoeveel nieuwe betrekkingen tot stand zijn gekomen dank zij de investeringen die met de hulp van voornoemde wetten werden gedaan.

Bij de aangehaalde ongelukkige gevallen — er zijn er twee — zijn samen 65 miljoen aan leningen betrokken, zulks op een totaal van 2,5 miljard. Het verlies zal evenwel gering zijn, want een van de twee ondernemingen verkeert opnieuw in een gunstige toestand, zodat de Staat wellicht vrijwel alle voorschotten toegestaan aan de tweede zal recupereren.

Om de Staat tegen dergelijke verliezen te dekken, voorziet het nieuwe ontwerp in een solidariteitsbijdrage ver-

Un autre commissaire faisant état du déplacement d'industries hors des centres industriels vers la campagne où la main-d'œuvre serait moins onéreuse ainsi que les terrains tandis que les impôts communaux y seraient moins élevés, estime que les moyens mis à la disposition par l'Etat ne peuvent servir à promouvoir ou aider des transferts d'activité. Il est également d'avis que les interventions de l'Etat ne peuvent servir à augmenter les bénéfices des entreprises et ne peuvent être accordées à celles qui sont capables d'effectuer elles-mêmes les investissements nécessaires. Il s'informe si le secteur de la distribution entre en ligne de compte pour obtenir le bénéfice des dites lois.

Le même Commissaire ne s'oppose pas à ce que des crédits soient accordés à des entreprises étrangères mais insiste sur la grande prudence à observer dans ce domaine. Il évoque à ce sujet l'exemple de certains investissements effectués dans des pays voisins. Aussi demande-t-il si le bénéfice des lois des 17 et 18 juillet sera seulement étendu aux entreprises des pays du Marché Commun ou si aucune distinction ne sera faite entre ces pays et ceux du reste du monde.

Contrairement au commissaire précédent, un membre de la Commission estime que le Gouvernement doit promouvoir le déplacement d'industries de certaines régions où il y a pénurie de main-d'œuvre, vers des régions où elle est abondante.

Le commentaire sur le premier article mentionné à la page 15 que l'aide complémentaire sous forme d'une réduction du taux d'intérêt, peut atteindre 4 %. Peut-on en conclure que ces 4 % peuvent être cumulés avec d'autres réductions de taux? Ou faut-il comprendre que la réduction déjà prévue augmentée de l'aide complémentaire comportera au maximum 4 %?

De la documentation relative aux lois des 17 et 18 juillet 1959 qui figure dans la statistique mensuelle, il ne ressort pas clairement dans quelle mesure la garantie de l'Etat a déjà été entamée par ces deux lois. Des précisions devraient être fournies afin de nous permettre de nous prononcer sur l'augmentation demandée.

Si une politique économique régionale solide est élaborée, le plafond de 2 milliards pour la garantie de l'Etat suffira-t-il dans le cadre de cette loi du 18 juillet 1959? S'il est estimé nécessaire de prévoir la possibilité de relever par arrêté royal le plafond de 10 milliards à 12 milliards dans le cadre de la loi générale, ne faut-il pas rendre possible, par arrêté royal, également le relevé du plafond de la garantie de l'Etat pour l'extension des crédits en faveur de certaines régions.

Réponse du Ministre.

En ce qui concerne le résultat des lois en question, les rapport annuel sera déposé au début de l'année prochaine. Toutefois, des statistiques permanentes sont tenues à jour mensuellement et celles-ci seront jointes au présent rapport (voir annexes n°s 1 à 10). Ces statistiques donnent, en dehors des renseignements demandés, le nombre d'emplois nouveaux qui seront créés par les investissements réalisés avec l'aide des lois précitées.

Les cas malheureux invoqués (deux) ont bénéficié ensemble de 65 millions environ de prêts sur un total de 2,5 milliards. Bien peu sera toutefois perdu car l'une des deux entreprises connaît un nouvel essor tandis qu'il est vraisemblable que l'Etat récupérera la quasi-totalité des avances consenties à la seconde.

Pour couvrir l'Etat de telles pertes le nouveau projet prévoit une prime de solidarité qui devra être payée par les

schuldigd door de kredietaanvragers die de Staatswaarborg bekomen.

Er dient op gewezen te worden dat de wet van 17 juli 1959 in haar geheel niet in de tijd is beperkt; de speciale tegemoetkoming mag evenwel slechts tot 31 december 1961 verleend worden. Het ontwerp bepaalt dat deze speciale tegemoetkoming verder zal kunnen toegekend worden voor zover de verrichtingen passen in de doelstellingen van het vijfjarenplan.

De Minister is van oordeel dat de Staat de eenvoudige verplaatsingen van een onderneming niet mag aanmoedigen. Er zij echter gevallen waarin dergelijke verplaatsing noodzakelijk is wegens geldige redenen, o.a. wanneer de voor de uitbreiding vereiste terreinen of de ontbrekende arbeidskrachten ter plaatse niet aanwezig zijn.

De Minister meent eveneens dat het doel van een Staatstussenkost niet de verhoging van het winstcijfer van de industrieën mag zijn, en dat geen hulp moet verleend worden aan die welke de nodige inspanning kunnen leveren. Indien de Staat dit principe echter naar de letter mocht toepassen, zou men tot de toestand komen dat enkel hulp zou worden geboden aan de ondernemingen die slechts in beperkte mate of in het geheel niet leefbaar zijn.

De Minister is van oordeel dat de waarheid in het midden ligt.

In verband met de distributiesector stipt de Minister aan dat de Memorie van Toelichting voorziet in de mogelijkheid om het voordeel van de wet uit te breiden tot de distributiebedrijven.

Wat de gebeurlijke hulpverlening aan buitenlandse ondernemingen betreft wijst de Minister erop dat het niet in de bedoeling van de Regering ligt om een discriminatie tussen de investeringen, gedaan door de ondernemingen van de Gemeenschappelijke Markt en deze van de rest van de wereld, in het leven te roepen.

De voorgenomen wijziging van de statuten van de N. M. K. N. legaliseert in feite een bestaande toestand. De N. M. N. K. staat reeds leningen aan buitenlandse ondernemingen toe, maar de wettelijkheid van deze verrichtingen wordt aangevochten.

De Minister begrijpt de tussenkost van het lid in verband met de mogelijkheid dat ons land door andere landen zou gekoloniseerd worden. Hij legt echter de nadruk op de voordelen die deze toevloeiing van vreemd kapitaal en « know how » voor ons land meebrengt. Hij spreekt er trouwens zijn voldoening over uit dat de vreemde beleggers tot nog toe altijd uiting hebben gegeven aan de wens om van de ondernemingen die hij in ons land oprichten Belgische ondernemingen te maken.

Het commentaar op het eerste artikel moet aldus worden verstaan dat de maximum-hulp 4 % niet mag overschrijden in het geval van de bijzondere tegemoetkoming bedoeld in artikel 1, b), van de wet van 17 juli 1959. Er dient evenwel verwezen te worden naar artikel 1, c), van deze wet dat in een bijzondere conjuncturele hulp voorziet.

Terloops weze gemeld dat een drukfout voorkomt in het eerste lid van pagina 15 van het commentaar op het wetsontwerp. Er dient gelezen « artikel 1, b) », van de wet van 17 juli 1959 » in plaats van « artikel 16 », artikel dat overigens niet bestaat.

* * *

De toestand betreffende de Staatswaarborg doet zich, verdeeld per wet, als volgt voor per 1 oktober 1960 :

Wet van 18 juli 1959 fr.	1.280.535.500
Aanvragen	426.726.000
Totaal fr.	1.707.261.500

demandeurs de crédits qui obtiennent la garantie de l'Etat.

Il convient de noter que la loi du 17 janvier 1959, dans son ensemble, n'est pas limitée dans le temps, l'aide spéciale cependant ne peut être octroyée que jusqu'au 31 décembre 1961.

Le projet prévoit que cette aide spéciale pourra continuer à être accordée pour autant que les opérations s'intègrent dans les objectifs du plan quinquennal.

Le Ministre est également d'avis que l'Etat ne peut pas intervenir pour encourager un simple déplacement d'une industrie; toutefois un tel déplacement s'impose parfois pour des raisons valables, notamment lorsque la superficie nécessaire à l'extension ou la main-d'œuvre indispensable font défaut sur place.

Le Ministre estime aussi que l'intervention de l'Etat ne peut pas avoir comme objectif d'augmenter les bénéfices des industries ni d'aider celles qui peuvent réaliser elles-mêmes l'effort nécessaire. Toutefois si l'Etat devait prendre ce principe à la lettre cela reviendrait à soutenir que les entreprises sont peu ou non viables.

Le Ministre estime donc que le vrai est entre les deux.

En ce qui concerne le secteur de la distribution, le Ministre confirme que l'exposé des motifs prévoit la possibilité de l'extension du bénéfice de la loi aux entreprises de distribution.

Quant à l'aide à accorder éventuellement à des entreprises étrangères, le Ministre précise que l'intention du Gouvernement n'est pas de faire une discrimination entre les investissements effectués par les entreprises du Marché Commun et celles du reste du monde.

En fait, le projet de modification des statuts de la S. N. C. I. légalise une situation existante. En effet, la S. N. C. I. accorde déjà des crédits à des entreprises étrangères mais la légalité de ces opérations dans son chef est contestée.

Le Ministre comprend l'intervention du Commissaire qui a évoqué la possibilité d'une colonisation de notre pays par d'autres grands pays mais souligne les avantages que nous avons à laisser venir les capitaux et le « know how » étrangers. Il dit d'ailleurs sa satisfaction d'avoir remarqué que les investisseurs étrangers ont jusqu'ici toujours montré le désir de donner aux entreprises qu'ils créaient dans notre pays le caractère d'entreprises belges.

Le commentaire concernant l'article premier doit s'entendre dans ce sens que l'aide maximum ne peut pas dépasser 4 % en cas d'octroi de l'aide spéciale prévue à l'article 1, b), de la loi du 17 juillet 1959. Il convient, toutefois, de référer à l'article 1, c), de cette loi, qui prévoit une aide spéciale conjuncturelle.

En passant, signalons qu'une erreur typographique s'est glissée dans le texte du premier alinéa à la page 15 du commentaire sur le projet de loi. Il faut lire « article 1, b) », de la loi du 17 juillet 1959 » au lieu de « article 16 », qui n'existe d'ailleurs pas.

* * *

Au 1er octobre 1960, la situation de la garantie de l'Etat, séparément pour chaque loi, se présente comme suit :

Loi du 18 juillet 1959 fr.	1.280.535.500
Demandes introduites	426.726.000
Total fr.	1.707.261.500

Er dient opgemerkt dat op voormelde datum van het bedrag van 1.280.535.500 frank slechts 186.704.666 frank in omloop was.

<i>Wet van 17 juli 1959 en vroegere expansiewetten</i> fr.		5.039.740.968
Aanvragen... ..		828.055.000
Totaal fr.		5.867.795.968

Van het bedrag van 5.039.740.968 frank waren per 1 oktober 1960 slechts 3.590.461.151 frank in omloop.

Bij de vergelijking van deze bedragen met deze vermeld in de statistiek die maandelijks wordt opgemaakt door het Ministerie van Economische Zaken, blijkt het dat dat laatstgenoemde bedragen merklijk lager liggen. Dit komt voort uit het feit dat in de hierboven vermelde bedragen eveneens virtueel toegekende Staatswaarborgen en de aanvragen zijn opgenomen, evenals de verbintenissen gebaseerd op de vroegere expansiewetten.

* * *

Indien men rekening houdt met het ritme van de reeds ingediende aanvragen blijkt het inderdaad dat het plafond van twee miljard nog tamelijk snel zal worden bereikt. Het komt dan ook als wenselijk voor een nieuwe verhoging van één miljard door een in Ministerraad overlegd Koninklijk besluit in uitzicht te stellen.

Wet van 15 juli 1959. Aanvullende beleggingen.

Een lid vraagt of de toepassing van de vrijstelling van belasting wegens aanvullende beleggingen een gunstige of ongunstige invloed heeft gehad op het aantal beschikbare betrekkingen. De rationalisatie van de bedrijven heeft immers een vermindering van het aantal arbeiders tot gevolg. Hij vraagt of daarover statistieken beschikbaar zijn. Verder is het voor hem een open vraag of de verlaging van het minimumbedrag van 50.000 tot 30.000 frank te verantwoorden is. Men kan zich immers moeilijk indenken in hoeverre een aanvullende belegging ten bedrage van 30.000 frank de produktiviteit in een onderneming werkelijk kan opvoeren, laat staan een nieuwe betrekking beschikbaar stellen.

Antwoord van de Minister.

Statistieken betreffende de belastingsvrijstelling kunnen worden verstrekt met betrekking tot de graad daarvan, en wel per streek (zie bijlage 11). Het is echter niet mogelijk de weerslag ervan op de omvang der werkgelegenheid te bepalen. Al staat het immers vast dat sommige aanvullende beleggingen meer mogelijkheden tot werkgelegenheid met zich hebben gebracht, dan hebben andere het enkel mogelijk gemaakt bepaalde bedrijven op gang te houden, die voordien hun deuren hadden moeten sluiten, althans de omvang van hun werkzaamheid hadden moeten beperken.

Voor tal van bedrijven schijnt het immers van het grootste belang te zijn hun produktiviteit op te voeren ten einde niet het gevaar te lopen onleefbaar te worden. De verlaging van het minimum heeft ten doel de kleine bedrijven in de gelegenheid te stellen de investeringen te doen die voor hun verder bestaan nodig zijn. Maar wat vooral belang oplevert is de verlenging van de geldigheidsduur der wet betreffende de vrijstelling van belasting. Die vrijstelling is in het bijzonder van belang voor de oprichting van nieuwe bedrijven. Deze hebben inderdaad het genot van de wetsbepalingen voor de totaliteit der investeringen.

Il est à observer que sur le montant de 1.280.535.500 francs, seulement 186.704.666 francs étaient en circulation.

<i>Loi du 17 juillet 1959 et lois d'expansion antérieure</i> fr.		5.039.740.968
Demandes introduites		828.055.000
Total fr.		5.867.795.968

Du montant de 5.039.740.968 fr., seulement 3.590.461.151 francs avaient été mis en circulation au 1er octobre 1960.

De la comparaison entre ces montants et ceux figurant dans la statistique mensuelle établie par le Ministère des Affaires Economiques, il ressort que ces derniers sont beaucoup moins élevés. L'origine de cette différence résulte du fait que les montants mentionnés ci-dessus reprennent également les garanties d'Etat virtuellement accordée et les demandes, ainsi que les engagements contractés en vertu des lois d'expansion antérieures.

* * *

Si l'on tient compte du rythme des demandes déjà introduites, il apparaît que le plafond de deux milliards sera cependant atteint assez rapidement. Il apparaît dès lors opportun de prévoir une nouvelle augmentation d'un milliard par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

Loi du 15 juillet 1959. Investissements complémentaires.

Un Commissaire demande si l'application des exonérations fiscales pour investissements complémentaires a eu une incidence favorable ou défavorable sur le nombre d'emplois disponibles. En effet, la rationalisation des entreprises entraîne une diminution du nombre d'ouvriers. Il demande si l'on dispose de statistiques à ce sujet. Il se demande aussi si le rabaissement du plafond minimum de 50.000 à 30.000 francs, est justifiable. En effet, on conçoit difficilement comment un investissement complémentaire de l'ordre de 30.000 francs peu réellement augmenter la productivité d'une entreprise, voire provoquer la disponibilité d'un emploi nouveau.

Réponse du Ministre.

Des statistiques concernant l'exonération fiscale peuvent être fournies au point de vue import et ce par région (voir annexe 11). Il n'est toutefois pas possible de déterminer l'incidence sur l'importance de l'emploi. En effet, s'il est certain que des investissements complémentaires ont entraîné une augmentation des possibilités d'emploi, d'autres ont simplement permis de maintenir en activité certaines entreprises qui antérieurement auraient dû fermer leurs portes ou tout au moins diminuer l'importance de leur secteur d'activité.

Il semble en effet primordial pour nombre d'entreprises, d'augmenter leur productivité pour ne pas courir le risque de devenir non viables. La diminution du minimum, tend à permettre aux petites entreprises de faire les investissements requis pour leur maintien en vie. Mais ce qui importe surtout c'est la reconduction de la loi d'exonération fiscale. Cette exonération est particulièrement importante pour la constitution de nouvelles entreprises. Celles-ci en effet bénéficient des dispositions de la loi pour le total des investissements.

**Toepassing van de wet van 15 juli 1959
houdende wijziging van het aanslagstelsel
der meerwaarden.**

Een lid legt er de nadruk op, dat de fiskale vrijstelling van de portefeuille-meerwaarden zou lopen over meer dan 20 miljard. In feite werd nauwelijks één miljard belegd.

Antwoord van de Minister.

Het cijfer van 20 miljard was slechts een theoretische raming van het bedrag waarop de vrijstelling kon worden toegepast. Feitelijk en zulks om diverse redenen, werd slechts een klein deel opnieuw geïnvesteerd, en de vrijstelling geldt dus slechts voor dit laatste.

De gebeurtenissen van deze zomer en de daling van de beurskoersen zijn niet vreemd aan deze ontwikkeling.

Men kent alleen het aantal rechthebbenden op deze wet in 1959; voor 1960 is nog geen opgave beschikbaar.

In 1959 waren er 490 rechthebbenden op de wet van 15 juli. Voor de laatste vijf maanden van bedoeld dienstjaar had de belastingvrijstelling betrekking op 550 miljoen frank. Het totaal van de vrijstelling in 1960 is nog niet gekend, maar het ziet er naar uit dat de ramingen niet zullen bereikt worden.

Internationale investeringen.

Een lid stelt vast dat de investeringen gefinancierd door de wetten van 1959 28 miljard bedraagt. Algemeen wordt aanvaard dat in een normale economie 17 % van het bruto-nationaal inkomen moeten geïnvesteerd worden. De totale investeringen nu zouden het dubbele van de door de Staat gefinancierde som niet te boven gaan.

Vermits het Belgisch bruto-nationaal inkomen 400 miljard bereikt, is het klaar dat wij nog zeer ver van het doel verwijderd zijn.

De grote financiële groepen en holdings investeren enorme bedragen in het buitenland, voornamelijk in Canada, en aan de andere kant worden in België vreemde kapitalen belegd.

Hij acht dit kapitaalverkeer ongezond en vraagt zich af of geen maatregelen dienen getroffen te worden om de Belgische investeerders te verplichten hun kapitalen in België te beleggen.

In verband met de investeringen in het buitenland weze opgemerkt dat de vroeger investeringen van België in tal van vreemde landen nuttig waren voor de nationale economie, omdat zij de massale uitvoer van Belgische nijverheidsprodukten mogelijk maakten. De toestand is intussen veranderd. De investeringen van Belgische kapitalen in het buitenland betekenen thans inderdaad niet noodzakelijk dat Belgische produkten naar deze landen uitgevoerd worden.

Onze uitvoer bestaat voor ongeveer 40 % uit bruto ijzeren staal produkten. Anderzijds kent de metaalverwerkende nijverheid in ons land een achteruitgang, en het valt te betreuren dat een land als het onze, dat over een groot aantal geschoolde arbeidskrachten beschikt, nog steeds halfafgewerkte metaalprodukten uitvoert en afgewerkte produkten invoert.

Antwoord van de Minister.

De heer Minister wijst erop dat de 28 miljard investeringen in twee jaar, d.i. 14 miljard per jaar, deze zijn die in uitvoering van de wetten van 17 en 18 juli werden uitgevoerd.

**Application de la loi du 15 juillet 1959
modifiant temporairement le régime de taxation
des plus values.**

Un commissaire souligne que l'exonération fiscale des plus-values de portefeuille devait porter sur plus de 20 milliards de francs. En fait, à peine un milliard a été investi.

Réponse du Ministre.

Le chiffre de 20 milliards n'était qu'une estimation théorique du montant auquel aurait pu s'appliquer cette exonération. Or, en fait, pour divers motifs, seule une petite partie a été réinvestie et a donc pu bénéficier de l'exonération.

Les événements de cet été et la baisse des cours en bourse ne sont pas étrangers à cette évolution.

Seul le nombre de bénéficiaires de cette loi en 1959 est connu, le relevé de ceux de 1960 n'étant pas encore réalisé.

En 1959, les bénéficiaires de cette loi du 15 juillet ont été 490. L'immunisation fiscale a porté pour les cinq derniers mois de cet exercice sur un montant de 550 millions de francs. Le total de l'immunisation en 1960 n'est pas disponible, mais il est probable qu'il n'atteindra pas les prévisions établies.

Les investissements internationaux.

Un commissaire constate que le volume des investissements financés par les lois de 1959 est de l'ordre de 28 milliards. Il est accepté que normalement 17 % du revenu national brut doivent être investis dans une économie étale. Or les investissements totaux ne dépasseraient pas le double de la somme financée par l'Etat.

Le revenu national brut belge étant de l'ordre de 400 milliards, nous sommes très loin du compte.

Les grands groupes financiers et holdings investissent énormément à l'étranger et au Canada en particulier, d'autre part, des investissements étrangers se font en Belgique.

Il estime ce mouvement de capitaux malsain et il se demande s'il n'y a pas de mesure à prendre pour obliger les investissements belges à se faire en Belgique.

En ce qui concerne les investissements à l'étranger, il y a lieu d'observer que si les investissements que la Belgique a faits dans le passé dans de nombreux pays étrangers avaient une utilité pour l'économie nationale de par le fait qu'ils permettaient une exportation massive de produits industriels de chez nous, il n'en est plus de même actuellement. En effet, les investissements de capitaux belges à l'étranger ne permettent actuellement pas nécessairement l'exportation de produits belges dans ces pays.

Nos exportations comportent environ 40 % de produits métallurgiques. D'autre part, la fabrication métallique est en régression dans notre pays, il est regrettable que dans un pays comme le nôtre, qui dispose d'une grande masse de main-d'œuvre qualifiée, nous exportions encore des produits métalliques demi-finis et importions des produits finis.

Réponse du Ministre.

M. le Ministre fait observer que 28 milliards en deux ans, soit 14 milliards par an d'investissements ne sont que les investissements effectués à l'intervention des lois des 17 et 18 juillet.

Het totaal bedrag van de investeringen bedraagt 54 miljard; in het vijfjarenplan is bepaald dat de investeringen van 1965 af 85 miljard per jaar zullen bereiken.

De investeringen in het buitenland zijn verantwoord door een politiek van risicodekking en van kapitaalbezoldiging.

Economisch beschouwd valt het niet te betreuren dat Belgische kapitalen in het buitenland geïnvesteerd worden. Hierdoor is het mogelijk materieel en personen uit te voeren en onze uitvindingen in het buitenland te exploiteren.

Verhoudingsgewijs leggen onze investeringen in het buitenland trouwens zeer weinig gewicht in de schaal.

In een vrije economie is het normaal dat investeringen in het buitenland gedaan worden in die sectoren waar wij ons thuis voelen, en dat de buitenlanders bij ons investeringen uitvoeren in technieken waarmee wij niet of zeer weinig vertrouwd zijn.

Ofschoon sommige Belgische investeringen in het buitenland onze economie weinig baat verschaffen, zijn ze toch verantwoord met het oog op de toekomst.

Bruto-nationaal inkomen.

Een lid vraagt op welke cijfers men steunt en of het die zijn van het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Hij wenst te weten hoe men gekomen is tot de vaststelling dat de jaarlijkse verhoging 4 % moet bedragen en waarom het cijfer van 4 % werd aangehouden. Was zulks om de geraamde belastingopbrengst te kennen of werd eenvoudig het in Nederland vastgestelde percentage overgenomen.

Antwoord van de Minister.

Het is inderdaad zo dat het bruto nationaal produkt op verschillende manieren kan berekend worden en het is wenselijk dat het bedrag ervan nauwkeurig volgens één zelfde methode zou vastgesteld worden.

Men heeft geoordeeld dat de stijging van het bruto nationaal inkomen met 4 % nodig is om op hetzelfde peil te blijven als de overige landen van de Gemeenschappelijke markt en om de volledige tewerkstelling tot stand te brengen.

Het nationaal inkomen kan omschreven worden als « het geheel van de netto economische goederen en diensten verkregen door een nationale economie tijdens een bepaalde periode » (F. Perroux).

Onder economische goederen en diensten verstaat men al de materiële goederen en al de goederen die op de markt komen en in geldwaarde uitgedrukt worden.

Om de produktieve inspanning van de natie te meten steunt men in de eerste plaats op het bruto nationaal produkt (B. N. P.), dat verbonden is met het hierboven vermeld (netto) nationaal inkomen door de volgende gelijkheid: B. N. P. = nationaal produkt + netto indirecte belastingen + economische afschrijvingen.

De vermeerderingspercentages van de Belgische economie waarvan voor verschillende achter ons liggende periodes melding wordt gemaakt in de Memorie van Toelichting van het wetsontwerp 649, zijn doorgaans ontleend aan de werkzaamheden van D.U.L.B.E.A., Afdeling voor toegepaste economie van de Universiteit te Brussel die in de « Cahiers Economiques de Bruxelles » gepubliceerd worden.

Indien men zich baseert op enigszins andere ramingen van het bruto nationaal produkt, zoals het Bureau voor Economische Programmatie doet, komt men tot dezelfde gevolgtrekkingen met betrekking tot de geleidelijke vermindering van ons expansiepercentage sedert de oorlog.

Le montant total des investissements est de l'ordre de 54 milliards, le plan quinquennal prévoira des investissements de l'ordre de 85 milliards par an dès 1965.

Les investissements à l'étranger se justifient par une politique de couverture de risques et de rémunérations de capital.

Economiquement parlant, il n'est pas regrettable que des investissements belges se fassent à l'étranger, cela nous permet des exportations de matériel et de personnes ainsi que l'exploitation de nos inventions à l'étranger.

Nos investissements à l'étranger sont d'ailleurs proportionnellement très peu élevés.

Dans une économie libérale, il est normal que les investissements à l'étranger se fassent dans les secteurs qui nous sont propres et que nous permettions des investissements étrangers dans des techniques qui nous sont étrangères ou peu connues.

S'il est vrai que certains investissements belges à l'étranger sont très peu rentables pour notre économie, il se justifie d'autant plus de rechercher les mesures à prendre pour l'avenir.

Revenu national brut.

Un commissaire demande quels sont les chiffres sur lesquels on se base et demande si ce sont ceux établis par l'Institut national des Statistiques.

Il demande comment on est arrivé à déterminer que l'augmentation annuelle devrait être de 4 % et pourquoi le taux de 4 % a été établi. Est-ce pour obtenir le rendement escompté des impôts ou a-t-on tout simplement repris le pourcentage constaté aux Pays-Bas.

Réponse du Ministre.

Il existe en effet dans le pays diverses techniques de calcul du produit national brut, il serait nécessaire en effet de déterminer exactement le montant de celui-ci selon une seule technique.

L'augmentation du revenu national brut de 4 % par an est un pourcentage estimé comme nécessaire pour maintenir une position d'égalité au sein du Marché Commun et assurer le plein emploi.

Le revenu national peut se définir comme « l'ensemble des biens et des services économiques nets obtenus par une économie nationale pendant une période donnée » (F. Perroux).

Par biens et services économiques, on entend tous les biens matériels et tous les services qui apparaissent sur les marchés et sont exprimés en monnaie.

Pour mesurer l'effort productif de la nation, on se base en premier lieu sur le produit national brut (P. N. B.), qui est lié au revenu national (net), mentionné ci-dessus, par l'égalité suivante : P. N. B. = revenu national + impôts indirects nets + amortissements économiques.

Les taux de croissance de l'économie belge, indiqués pour différentes périodes du passé dans l'exposé des motifs du projet de loi 649, sont généralement empruntés aux travaux de D. U. L. B. E. A. (Département d'Economie Appliquée de l'Université de Bruxelles) et publiés dans les « Cahiers Economiques de Bruxelles ».

Si on se base sur des estimations du produit national brut quelque peu différentes, comme cela se fait au Bureau de Programmation Economique, on arrive aux mêmes conclusions en ce qui concerne le ralentissement progressif de notre taux d'expansion depuis la guerre.

Voor volledige conjunctuurcyclussen heeft het Bureau het vermeerderingspercentage van het B. N. P. berekend op :

- 4.4 % voor de periode 1948-1951;
- 3.1 % voor de periode 1951-1957;
- 2 % voor de periode 1957-1960, volgens de ramingen die thans reeds op grond van de gegevens voor 1960 kunnen gedaan worden.

Wanneer men uitgaat van de ramingen van het nationaal inkomen gepubliceerd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek, komt men praktisch tot dezelfde percentages die de geleidelijke afremming van de Belgische expansie weerspiegelen.

Men kan vrij nauwkeurig de Belgische actieve bevolking in 1956 en, hiervan uitgaande, het volume van de tewerkstelling ramen.

Voor het verleden kent men anderzijds de evolutie van de produktie (berekend door de « toegevoegde waarde ») en van de tewerkstelling volgens de grote bedrijfssectoren. Hieruit kan de sectoriële evolutie van de produktiviteit (berekend door de jaarlijkse toegevoegde waarde per tewerkgesteld persoon) worden afgeleid.

Door de toekomstige evolutie van de produktiviteit te vergelijken met de tewerkstellingsbehoeften, en rekening te houden met sommige structuurwijzigingen, kan men ramen welke globale produktie in 1965 nodig is om de volledige tewerkstelling tot stand te brengen. Uit de berekeningen van het Bureau voor Economische Programmatie blijkt dat om dit doel te bereiken het B. N. B. tot in 1963 werkelijk met ten minste 4 % moet stijgen. Deze berekeningen zullen in bijzonderheden uitgelegd worden in de schets van het vijfjarenplan dat in januari 1961 bij het Parlement zal ingediend worden (zie bijlagen 12 en 13).

Programmatie en vijfjarenplan.

Een commissielid vraagt hoe het Programmatiebureau zal zijn samengesteld.

Een ander lid vraagt of er in het vijfjarenplan is gedacht aan herziening van het beleid inzake de visserij en de bouw van vissersvaartuigen.

Volgens spreker is het hoog tijd dat men zich met dit vraagstuk bezig gaat houden.

Nog een ander commissielid verklaart dat het economische plan thans in studie is: het gaat eerst langs het Programmatiebureau en wordt vervolgens voorgelegd aan het Comité voor de expansie, dat het op zijn beurt aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven overmaakt. Spreker vraagt of deze omslachtige procedure de vewezenlijking van vaak interessante projecten niet nodeloos vertraagt. Voorts vraagt hij of de bedrijfsraden niet de aangewezen instanties zijn om het expansieprogramma voor iedere sector uit te werken.

Verwijzend naar de Memorie van Toelichting vraagt een lid aan de Minister opheldering omtrent de volgende volzin met betrekking tot een middenstands- en distributiebeleid: « Produktieprogramma's zullen moeten vastgesteld worden per industriële sector, terwijl landbouw-, middenstands- en distributiebeleid op lange termijn er zullen in opgenomen worden ».

Antwoord van de Minister.

Het Bureau bestaat uit vijf leden; dit aantal zal echter eerstdaags op acht worden gebracht. De leden worden bij contract benoemd voor een periode van vijf jaar.

En choisissant des cycles conjoncturels complets, le Bureau calcule le taux d'accroissement du P. N. B. à :

- 4.4 % pour la période 1948-1951;
- 3.1 % pour la période 1951-1957;
- 2 % pour la période 1957-1960, d'après les estimations qu'on peut faire aujourd'hui sur les données de 1960.

Quand on se base sur les estimations du revenu national publié par l'Institut national de Statistiques, on arrive pratiquement aux mêmes pourcentages reflétant le freinage graduel de l'expansion belge.

On peut évaluer d'une manière assez précise la population active de la Belgique en 1965, et partant de là, le volume de l'emploi possible.

D'autre part, on connaît, pour le passé, l'évolution de la production (chiffrée par la « valeur ajoutée ») et de l'emploi par grands secteurs d'activité. On sait en déduire l'évolution sectorielle de la productivité (chiffrée par la valeur ajoutée annuelle par personne occupée).

En confrontant l'évolution future de la productivité avec les besoins d'emploi, et en tenant compte de certaines modifications de structure, on arrive à une estimation de la production globale, nécessaire en 1965 pour assurer le plein emploi. Il résulte des calculs du Bureau de Programmation économique qu'il faut un accroissement réel du P. N. B. d'au moins 4 % par an jusqu'en 1965 pour atteindre cet objectif. Ces calculs seront expliqués en détail dans l'esquisse du programme quinquennal, qui sera présentée au Parlement en janvier 1961 (voir annexes 12 et 13).

Programmation et plan quinquennal.

Un commissaire demande quelle sera la composition du Bureau de programmation.

Un autre commissaire demande si dans le plan quinquennal on prévoit une révision de la politique de pêche et de construction navale de pêche.

Il estime qu'il est grand temps qu'on s'occupe de ce problème en particulier.

Un autre commissaire encore souligne que le plan économique est actuellement étudié d'abord par le Bureau de programmation qui, lui, le soumet au comité d'expansion qui le retransmet à son tour au Conseil central de l'Economie. Il se demande si cette lourde procédure ne retarde pas inutilement des projets parfois intéressants. Il se demande aussi si les conseils professionnels ne sont pas mieux à même d'établir le programme d'expansion de chaque secteur.

Un commissaire demande encore que le Ministre explique la portée de la phrase de l'exposé des motifs qui concerne une politique des Classes moyennes et de la distribution, notamment: « des programmes de production devront être arrêtés par secteur industriel, tandis qu'une politique agricole et une politique des Classes moyennes et de distribution à long terme devront être intégrées ».

Réponse du Ministre.

Le Bureau est composé de cinq membres, nombre qui sera porté prochainement à huit; les membres sont nommés sur base d'un contrat pour une période de 5 ans.

Het werkelijk in dienst zijnde ondergeschikte personeel van het Economische Programmatiebureau omvat zes personen, die eveneens voor een periode van vijf jaar zijn aangeworven.

Met betrekking tot de visserij en de bouw van vissers boten verklaart de Minister dat hij bereid is van dit vraagstuk een grondige studie te laten maken; eventueel zal het aan het ministerieel voor economische coördinatie staan te beslissen over de te nemen maatregelen.

Het vraagstuk van de programmatie en van de diverse stadia voor het opmaken ervan is een vraagstuk van organisatorische aard. Het Programmatiebureau en het comité voor de expansie zijn geen werkorganen, doch veeleer studieorganen (brain trusts).

Daarom ook moeten de programma's worden voorgelegd aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en aan de bedrijfsraden, zowel als aan de andere betrokken organen.

Het Programmatiebureau mag ook contacten tot stand brengen. Commissies instellen, kortom alle nuttige inlichtingen inwinnen. Het staat wel buiten kijf dat een economische programmatie op landelijk niveau een algemene planning is, waarmee een massa werk en dus uiteraard ook enige tijd is gemoeid, want deze programmatie bestrijkt de gehele economische bedrijvigheid van het land.

Ook voor de distributiesector zal een programmatie-inspanning moeten worden gedaan. Het is immers bezwaarlijk te aanvaarden dat deze programmatie alleen voor de nijverheidsondernemingen zou gelden.

* * *

Uiteraard is men er vooraf nooit zeker van dat de vooruitzichten werkelijk in vervulling gaan; daarom moet men zich er voor hoeden aan de programmatie van de particuliere sector een imperatief karakter te geven.

Het vijfjarenplan zal begin 1961 bij het Parlement worden ingediend. Het Programmatiebureau is sedert vele maanden aan het werk, en met tal van deskundigen werd er contact opgenomen.

Het vijfjarenplan staat nog niet definitief vast. Men heeft met de particuliere sector contact opgenomen om het plan in gemeen overleg op te maken.

De Minister is gaarne bereid om, ten behoeve van de Commissie, in de loop van de eerstkomende weken de vooruitzichten in het kader van het vijfjarenplan uiteen te zetten.

De Minister wijst er ten slotte op dat het plan, dat zal worden gepubliceerd, wordt uitgewerkt in overleg met de vertegenwoordigers van de werknemers en van de werkgevers, wier instemming bij aldus hoopt te bekomen.

Over de keuze.

Een lid meent uit de medegedeelde resultaten in verband met de investeringen ter voldoening aan de wetten van 17 en 18 juli 1959 te kunnen afleiden dat zich in de financieringen een verschuiving voordoet, in die zin dat meer een beroep wordt gedaan op openbaar dan op particulier kapitaal.

Hij is eveneens van oordeel dat de keuze van de industrieën die voor financiering in aanmerking komen met een zekere willekeur gebeurt. Hij gelooft dat de verdeling der kredieten niet volgens ernstige maatstaven geschiedt; zeer dikwijls wordt voor de toekenning ervan uitsluitend rekening gehouden met het oordeel van de particuliere of openbare kredietinstellingen.

Le personnel subalterne du Bureau de programmation économique effectivement occupé, comprend six personnes, recrutées également pour une période de 5 ans.

En ce qui concerne le problème de la pêche et de la construction de bateaux de pêche, le Ministre se dit disposé d'y faire consacrer une étude approfondie; il appartiendra éventuellement au comité ministériel de coordination économique de décider quelles mesures doivent être prises.

Le problème de la programmation et de ses divers stades d'élaboration est une question d'organisation. Le Bureau de programmation et le comité d'expansion ne sont pas des organismes de travail mais plutôt des organismes d'études (brain trusts).

C'est pour ces motifs que les programmes doivent être soumis au Conseil central de l'Economie et aux Conseils professionnels, ainsi qu'aux autres organismes intéressés. Le Bureau de programmation peut aussi prendre des contacts, former des Commissions, en un mot prendre toutes les informations utiles.

Il est certain qu'un planning économique au stade national est un planning général qui demande une grande masse de travail, dès lors, une certaine durée est inévitable parce que cette programmation couvre l'ensemble de l'activité économique du pays.

Le secteur de la distribution devra faire l'objet d'un effort de programmation; en effet, il est difficilement acceptable que les entreprises industrielles uniquement fassent l'objet de cette programmation.

* * *

Il est évident qu'on ne peut jamais être certain que les prévisions se réaliseront effectivement; c'est pourquoi il faut se garder de donner à la programmation du secteur privé un caractère impératif.

Le plan quinquennal sera déposé au Parlement au début de 1961. En fait, le Bureau de programmation travaille depuis de nombreux mois et des contacts ont été pris avec de nombreux experts.

Le plan quinquennal n'étant pas encore définitivement établi, des contacts ont été pris avec le secteur privé pour l'établir de commun accord.

Le Ministre se dit tout disposé à faire connaître à la commission, dans les prochaines semaines, les perspectives du plan quinquennal.

Le Ministre souligne encore que le plan qui sera publié est élaboré en coopération avec les représentants des travailleurs et des patrons, mais il espère ainsi obtenir leur accord.

De la sélection.

Un commissaire croit pouvoir déduire des résultats communiqués au sujet des investissements faits en vertu des lois votées depuis 1953 qu'il y a un glissement des financements dans le sens qu'il est fait plus souvent appel aux capitaux publics qu'aux capitaux privés.

Il est aussi d'avis qu'un certain arbitraire préside à la sélection des industries à financer. Il croit que la distribution de crédits ne s'est pas faite sur des critères sérieux; bien souvent c'est uniquement sur l'appréciation des organismes de crédit tant privés que publics que ceux-ci ont été octroyés.

Antwoord van de Minister.

De Minister heeft de in bijlage voorkomende tabel laten opmaken (n° 14), waarin enkele inlichtingen voorkomen over de evolutie der investeringen en over de wijze waarop zij worden gefinancierd.

Blijkbaar zal het niet mogelijk zijn een antwoord te verstrekken op de gestelde vraag dan in de loop van 1961. Evenwel lijkt de toekenning van bijzondere kredieten een stimulerende invloed te hebben gehad op de globale omvang der investeringen.

De Minister komt op tegen de bewering dat willekeurig zou worden gehandeld. Voor de beslissing komen inderdaad tussenbeide :

- 1) de kredietinstellingen;
- 2) het departement van Economische Zaken;
- 3) het Kabinet en dikwijls de Minister van Economische Zaken zelf.

Bij de vaststelling van de criteria zullen trouwens in de toekomst de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de Bedrijfsraden en het Programmatiebureau geraadpleegd worden. De Minister belooft dat in deze organen alle strekkingen ruim zullen vertegenwoordigd zijn.

Naar zijn mening moet de inspanning vooral geleverd worden :

- 1) in de sector van de metaalverwerkende nijverheid;
- 2) in de sector van de chemische nijverheid;
- 3) in de sector van de ijzer- en staalnijverheid, vooral deze van de speciale staalsoorten

Hij wijst er trouwens op dat de inspanning tot nog toe vooral op deze sectoren werd geconcentreerd. Dit wordt bevestigd door de statistieken over de resultaten van de wetten van 17 en 18 juli 1959.

Regionale economie.

Een lid spreekt er zijn verwondering over uit dat in de Memorie van Toelichting nergens gewag wordt gemaakt van de politiek van regionale economische expansie, die volgens hem voorrang had moeten bekomen.

Het wetsontwerp zal, zo zegt hij, ingevoegd worden in het kader van de regionale economische politiek.

Voorzien wordt dat het Nationaal Comité voor economische expansie zijn advies zal moeten geven ten einde te bekomen dat alle economische belangengemeenschappen, zowel die van de werkgevers als die van de werknemers, hun stem kunnen laten horen. Hij stelt evenwel vast dat men geen rekening zal houden met de regionale problemen en met de regionale vertegenwoordiging.

In het koninklijk besluit van 17 augustus 1959 was bepaald dat de Staat tegemoetkomingen kon verlenen aan de provinciale comités voor economische expansie. Tot op heden werd in dit opzicht niets gedaan. Zo is de Staat, in tegenstelling met wat voorzien werd, nooit tussenbeide gekomen bij de betaling van de secretarissen van deze comités.

Hij vraagt nog of in het vijfjarenplan bepalingen voor de regionale economische politiek zullen voorkomen.

Hetzelfde lid wijst nog op het feit, dat geen enkele regionale keuze is geschied voor de verdeling der kredieten. Hij vindt deze zienswijze trouwens bevestigd op bladzijde 11 van de Memorie van Toelichting, waar toegegeven wordt dat in België nog steeds een regionaal economisch onevenwicht blijft bestaan.

Réponse du Ministre

Le Ministre a fait établir le tableau joint en annexe (n° 14) qui donne quelques renseignements sur l'évolution des investissements et de leur mode de financement.

Il apparaît qu'il ne sera possible de tenter une réponse à la question posée que dans le courant de 1961, mais il est vraisemblable que l'octroi des crédits spéciaux a exercé une influence stimulatrice sur le volume global des investissements.

Le Ministre s'insurge contre l'assertion d'arbitraire. En effet, interviennent dans la décision :

- 1) les organes de crédit;
- 2) le département des Affaires économiques;
- 3) le Cabinet et souvent le Ministre des Affaires économiques lui-même.

Dans l'établissement des critères interviendront d'ailleurs à l'avenir le Conseil central de l'Economie, les Conseils professionnels et le Bureau de programmation; il promet que dans ces organisations toutes les tendances seront largement représentées.

A son avis, l'effort doit surtout être fait :

- 1) dans le secteur des fabrications métalliques;
- 2) dans le secteur de la chimie;
- 3) dans le secteur de la sidérurgie, en particulier des spéciaux.

Il souligne que c'est d'ailleurs dans ces secteurs que l'effort a été fait principalement jusqu'ici, ce qui est confirmé par les statistiques donnant les résultats des lois des 17 et 18 juillet 1959.

Economie régionale.

Un commissaire s'étonne que dans l'exposé des motifs il n'est fait nulle part mention de la politique d'expansion économique régionale alors que selon lui elle aurait dû avoir une priorité.

Le projet de loi sera, dit-il, inscrit dans le cadre de la politique économique régionale.

Il est prévu que le Comité national d'expansion économique doit donner son avis afin que toutes les influences économiques soient représentées, tant le secteur capital que le secteur personnel. Il constate qu'on va toutefois faire fi des problèmes et représentations régionaux.

Dans l'arrêté royal du 17 août 1959, il était prévu que l'Etat pouvait aider les comités d'expansion économique provinciaux. Jusqu'à présent, rien n'a été fait dans ce sens, ainsi l'Etat n'est jusqu'ici jamais intervenu dans le paiement des secrétaires de ces Comités comme cela était pourtant prévu.

Il demande encore si le plan quinquennal retiendra des dispositions pour la politique économique régionale.

Le même commissaire insiste encore sur le fait qu'aucune sélection régionale n'a été pratiquée pour la distribution des crédits. D'ailleurs, à la page 11 de l'exposé des motifs, il y trouve confirmation de son assertion; en effet, il est reconnu qu'un déséquilibre économique régional subsiste en Belgique.

Antwoord van de Minister.

Ons standpunt in verband met de regionale economische expansie is in niets gewijzigd. Er is trouwens voorzien dat de kredieten voor de toepassing van de wet op de gewestelijke economie van 18 juli 1959 zullen versoepeld en verhoogd worden. Deze maatregelen zullen een gunstige weerslag hebben, zowel op de regionale als op de algemene economische expansie.

Het nationaal comité voor economische expansie heeft eenparig de wens uitgesproken dat zijn huidige samenstelling zou behouden blijven. Dit neemt evenwel niet weg dat de regionale organen kunnen geraadpleegd worden.

De provinciale comités voor economische expansie werden wel degelijk in het leven geroepen.

Met dat doel heeft de Minister een vergadering van de Provinciegouverneurs belegd en de meesten hebben de secretariaatskosten uit de provinciale middelen bestreden. Indien dit in een of ander geval niet doenbaar is, is de Minister bereid om de betaling door bemiddeling van de Regering te overwegen.

Wanneer men de statistieken raadpleegt, kan men zich gemakkelijk rekenschap geven van hetgeen inzake regionale economische politiek reeds tot stand werd gebracht. In de ontwikkelingsgebieden is een ernstige inspanning gedaan, maar alle kredieten kunnen niet aan deze gebieden worden toegewezen.

Ook de traditionele nijverheidssectoren moeten zich normaal kunnen ontwikkelen.

Nieuwe werkgelegenheden.

Een lid wijst erop dat volgens de jongste statistieken, de schepping van één nieuwe werkgelegenheid een investering van 1.200.000 frank vergt. De Staat neemt gemiddeld ongeveer 500.000 frank van deze investering voor zijn rekening. Voor de schepping der 20.000 werkgelegenheden waarvan sprake in de Memorie van Toelichting van het wetsontwerp, zouden dus enorme kapitalen nodig zijn.

Naar het oordeel van de verschillende vakverenigingen zijn de 20.000 werkgelegenheden bepaald ontoereikend. Zelfs het A. C. V. meent dat ten minste 30.000 werkgelegenheden per jaar nodig zijn om in de nieuwe behoeften te voorzien. Waar zullen de financiële middelen gevonden worden om dit doel te bereiken?

Het volgt eraan toe dat tussen 1953 en medio 1960 het aantal werkgelegenheden met 7 % is verminderd. Rekening houdend met de arbeidsduur komt men aan ongeveer 12 %. Daarenboven zijn er ten minste 46.000 mijnwerkers in de steenkolenmijnen ingeschreven. Ook mag niet uit het oog verloren worden dat het aantal jonge lieden toeneemt en dat de landbouwarbeiders de steeds meer gemechaniseerde landbouwsector de rug toekeren. Het is dan ook niet te verwonderen dat de arbeidersbeweging 30.000 nieuwe werkgelegenheden per jaar als een volstrekt minimum beschouwt. Om het statu-quo te handhaven zijn reeds meer dan 20.000 nieuwe betrekkingen nodig.

Een ander lid vraagt nog op welke wijze het cijfer van 20.000 nieuwe betrekkingen bekomen werd.

Antwoord van de Minister.

Er mag inderdaad aangenomen worden dat de schepping van een nieuwe betrekking gemiddeld 1.200.000 frank aan investeringen kost. Niettemin weze opgemerkt dat de openbare sectoren deze investeringen niet financieren, maar daarvoor leningen toestaan. De wetten van juli 1959 waren van vitaal belang voor de economische ontwikkeling.

Réponse du Ministre

Nos vues en ce qui concerne l'expansion économique régionale n'ont changé en rien; en effet, des mesures d'assouplissement et d'augmentation des crédits pour d'application de la loi régionale du 18 juillet 1959 sont prévues. Elles auront donc une incidence favorable tant sur l'expansion économique régionale que générale.

En ce qui concerne la composition du comité national d'expansion économique, celui-ci a été unanime à souhaiter que sa composition demeure limitée à ce qu'elle est. Ceci n'empêche toutefois pas que les organismes régionaux puissent être consultés.

Quant aux comités d'expansion économiques provinciaux, ceux-ci ont bien été créés.

Le Ministre a réuni à cette fin les Gouverneurs de province qui pour la plupart ont pu assurer le financement du secrétariat par les moyens provinciaux. Si dans l'un ou l'autre cas, cela ne s'avérerait pas possible, le Ministre se déclare prêt à en envisager le paiement à l'intervention du Gouvernement.

Quant on revoit les statistiques, on se rend aisément compte de ce qui a été réalisé en matière de politique économique régionale. Dans les régions de développement, un effort sérieux a été fait, mais on ne peut pas accorder tous les crédits à ces régions.

Il faut aussi que les secteurs industriels traditionnels connaissent leur développement normal.

Emplois nouveaux.

Un Commissaire précise que, selon les dernières statistiques, la création d'emplois nouveaux nécessiterait un investissement de l'ordre de 1.200.000 francs par emploi. Dans cet investissement l'Etat intervient en moyenne pour environ 500.000 francs. Pour la création des 20.000 emplois dont mention dans l'exposé des motifs du projet de loi, il faudrait donc des capitaux énormes.

En outre, de l'avis de divers groupes syndicaux les 20.000 emplois sont nettement insuffisants. Même la C. S. C. estime qu'un minimum de 30.000 emplois par an est requis pour satisfaire aux besoins nouveaux. Où trouvera-t-on les moyens financiers pour ce faire?

Il ajoute que de 1953 à la mi-1960 il a été constaté une diminution d'emplois de l'ordre de 7 %. Si l'on tient compte d'autre part de la durée de travail, cela représente environ 12 %. En outre, nous avons 46.000 mineurs au moins inscrits dans les charbonnages. Enfin, le nombre de jeunes éléments va en augmentant; les travailleurs agricoles quittent ce secteur qui est de plus en plus mécanisé. Alors, il n'est pas étonnant que le mouvement ouvrier considère qu'un minimum de création de 30.000 emplois nouveaux par an est absolument nécessaire. Il faut plus de 20.000 emplois nouveaux pour maintenir le statu-quo.

Un autre Commissaire demande encore comment on est arrivé à déterminer le nombre de 20.000 emplois nouveaux.

Réponse du Ministre.

On peut considérer qu'en effet la création d'un emploi nouveau coûte en moyenne 1.200.000 francs d'investissements. Il y a toutefois lieu d'observer que les secteurs publics ne financent pas ces investissements mais octroient uniquement des prêts. Les lois de juillet 1959 ont été vitales pour le développement économique.

Het programma van 20.000 nieuwe werkgelegenheden steunt op statistische studiën die door het Programmatie-bureau uitgevoerd werden.

In 1959 bedroeg onze actieve bevolking 3.640.030 personen; dit totaal zal in 1965 tot ongeveer 3.725.000 gestegen zijn. In 1959 bestond de actieve bevolking in de eerste plaats uit de 3.420.000 getelde loontrekkenden en zelfstandigen. Daarenboven waren er 53.000 grensarbeiders, terwijl het aantal niet aangegeven arbeiders op 25.000 geraamd werd.

Op grond van een vermeerderingspercentage van het B. N. P. van iets meer dan 4 % per jaar, komt het Bureau voor Economische Programmatie tot een tewerkstelling van 3.553.000 loontrekkenden en zelfstandigen.

Dit betekent een netto-vermeerdering van de werkgelegenheid met 20.000 duizend eenheden per jaar.

Daarenboven moet men rekening houden met een zekere vermindering van het aantal zelfstandigen en met verschuivingen van de werkgelegenheid tussen de verschillende bedrijfssectoren. Indien men een redelijke volledige tewerkstelling wil tot stand brengen, vormen de 20.000 nieuwe betrekkingen per jaar dus wel degelijk een netto en minimum-aangroei.

Volgens de programmatische vooruitzichten wordt het aantal volledig werklozen in 1965 geraamd op ongeveer 25.000, d.i. 2 % van de beroepsbevolking; hierbij wordt uitgegaan van de onderstelling dat het aantal grensarbeiders en niet aangegeven arbeiders op het peil van 1955 blijft. Volgens de huidige criteria stemmen 97.000 volledig werklozen niet overeen met de algehele volledige tewerkstelling (gemiddelde van 1957 : 83.000 werklozen) maar komen zij er toch vrij dicht bij.

Fiscale bepalingen van de eenheidswet.

Een lid vraagt of de Minister kan zeggen welke terugslag deze maatregelen volgens hem op de economische expansie zullen hebben.

Een ander lid is de mening toegedaan dat de economische expansie in de eerste plaats een kwestie van investeringen is, die rechtstreeks door de belastingen beïnvloed wordt. Hij constateert tot zijn spijt dat het risicodragend kapitaal meer belast wordt dan het niet-risicodragend kapitaal.

Hij vraagt of zulks bevestigd zal worden bij de uitgifte van aandelen of obligaties van de Nationale Maatschappij voor Investeren.

Een ander commissielid verklaart dat volgens hem de liquiditeitsmoeilijkheden van de Staat over een jaar nog niet verminderd zullen zijn en dat derhalve niet genoeg kapitalen voorhanden zullen zijn voor de in uitzicht gestelde investeringen.

Hij vestigt de aandacht op het feit dat de sanering van de steenkolensector niet voltrokken is.

Een ander lid is de mening toegedaan de verhoging van de overdrachtaks onvermijdelijk een stijging van het indexcijfer en dus ook van de lonen ten gevolge zal hebben, zodat wij dus een nieuwe prijsstijging tegemoet gaan.

Ten slotte spreekt een lid zijn verwondering uit over het feit dat in het ontwerp niets te vinden is over een prijsbeleid, wat zijns inziens nochtans noodzakelijk is om de stijging van de prijzen te verhinderen.

Antwoord van de Minister.

De Minister erkent dat de fiscale maatregelen bepaald minder gunstige gevolgen zullen hebben, niet alleen wegens de hogere belastingen, doch ook ingevolge de zogenaamde vooraftrek. Niettemin gelooft hij dat de eenheidswet in haar geheel genomen een gunstige terugslag zal hebben,

Le programme de 20.000 emplois nouveaux est fondé sur des études statistiques faites par le Bureau de Programmation.

En 1959, notre population active comprenait 3.640.030 personnes, total qui augmentera jusque quelque 3.725.000 personnes en 1965. En 1959, cette population active était constituée en premier lieu par l'emploi recensé de 3.420.000 personnes, salariés et indépendants. Il y avait en outre 53.000 frontaliers et on estimait à 25.000 le nombre de travailleurs non déclarés.

En se basant sur un taux d'accroissement de P. N. B., quelque peu supérieur à 4 % par an, le Bureau de Programmation économique arrive à un emploi recensé possible de 3.553.000 personnes, salariés et indépendants.

Ceci constitue une *augmentation nette* de l'emploi de quelque 20.000 unités par an.

Il faut tenir compte, en outre, d'une certaine diminution des indépendants et d'autres transferts d'emplois qui devront s'opérer entre les différents secteurs d'activité. Les 20.000 emplois nouveaux par an traduisent donc bien un accroissement net et minimum si on veut atteindre un plein emploi raisonnable.

Selon les prévisions programmatiques, en tenant compte du même nombre de frontaliers et de travailleurs non déclarés qu'en 1955, le nombre de chômeurs complets en 1965 est estimé à quelque 97.000 personnes, ce qui constitue 2,6 % de la population active totale. Selon les critères actuels, 97.000 chômeurs complets ne correspondent pas au plein emploi absolu (moyenne de 1957 : 83.000 chômeurs), mais s'en rapprochent sensiblement.

Mesures fiscales de la loi unique.

Un Commissaire demande que le Ministre veuille bien lui dire quelles incidences ces mesures auront, à son avis, sur l'expansion économique.

Un autre Commissaire estime que l'expansion économique constitue en ordre principal un problème d'investissements qui lui, est directement influencé par la fiscalité. Il constate que malheureusement le capital risqué est plus fortement taxé que celui qui n'en porte pas.

Il demande si cela se confirmera lors de l'émission d'actions ou obligations de la Société Nationale d'Investissements.

Un autre Commissaire encore souligne qu'à son avis, les difficultés de trésorerie de l'Etat ne seront pas diminuées d'ici un an et qu'on ne disposera, dès lors, pas de suffisamment de capitaux pour les investissements prévus.

Il attire l'attention sur le fait que l'assainissement des charbonnages n'est pas terminé.

Un autre commissaire estime que l'augmentation de la taxe de transmission aura nécessairement pour effet une augmentation de l'index, donc des salaires et que dès lors nous allons vers une nouvelle augmentation des prix.

Un commissaire encore s'étonne que dans le projet rien n'a été prévu en matière de politique des prix, ce qui serait à son avis nécessaire pour éviter qu'ils augmentent.

Réponse du Ministre.

Le Ministre admet que les mesures fiscales auront certainement des répercussions peu favorables du fait d'une fiscalité alourdie, mais aussi de la mesure appelée précompte. Il croit toutefois que dans l'ensemble, la loi unique aura une incidence favorable du fait que les finances publiques

omdat de openbare financiën zullen worden gesaneerd en een tiental miljard frank per jaar voor de particuliere investeringen beschikbaar zal worden ingevolge het weren van de verbruiksuitgaven uit de buitengewone begroting.

Het belastingvraagstuk houdt ten nauwste verband met de toestand van de kapitaalmarkt. Als de staatsleningen hoger belast waren, zou de interestvoet hoger moeten zijn; waar het er op aan komt is dat zoveel mogelijk kapitalen voor de particuliere sector beschikbaar gemaakt worden.

De Minister zegt dat, hoewel de sanering van de steenkolenmijnen nog niet is beëindigd, ze niettemin al een heel eind opgeschoten is.

Een kleine berekening van de terugslag die de verhoging van de overdrachtstaks zal hebben, laat voorzien dat het indexcijfer met één punt zal stijgen. Het Departement van Economische Zaken zal alles in het werk stellen om deze terugslag zo laag mogelijk te houden en in sommige gevallen deze gevolgen zelfs te voorkomen. Er weze trouwens opgemerkt dat de vermindering van de belasting op de energie, die gekoppeld is aan de verhoging van de overdrachtstaks, tegelijkertijd als deze laatste zal ingaan.

De Minister betoogt verder dat de in uitzicht gestelde belastingvermeerdering noodzakelijk is geworden wegens de economische en financiële toestand van het land.

Om een ware politiek van economische expansie te voeren moet men eerst gezonde financiën hebben; daartoe is het nodig dat de begroting in evenwicht is en dat de buitengewone begroting uitsluitend tot de investeringen beperkt blijft.

Nationale Investeringsmaatschappij.

Een lid is van oordeel dat de in het wetsontwerp besloten opvattingen goed zijn. De vraag is of de beoogde investeringen binnen het bereik van de mogelijkheden der Belgische kapitaalmarkt liggen. Hij vraagt zich af of de oplossing niet zou kunnen bereikt worden door de Nationale Investeringsmaatschappij.

Een ander lid wijst erop dat het onderzoek van de oprichting van de Nationale Investeringsmaatschappij voor 1 april 1961 in uitzicht wordt gesteld. Hij vraagt wat dient te worden verstaan onder onderzoek: onderzoek van het wetsontwerp door het Parlement of onderzoek door de Regering.

Antwoord van de Minister.

De oprichting van de Nationale Investeringsmaatschappij valt buiten het kader van dit wetsontwerp. In de Regering wordt dienaangaande trouwens nog van gedachten gewisseld.

De Minister is het er evenwel mee eens dat de Commissie onmiddellijk na de bespreking van dit ontwerp een aanvang zou maken met de behandeling van bedoeld ontwerp.

Energiebeleid.

Een Commissielid vraagt opheldering omtrent de hiernavolgende zin, die op p. 15 van de Memorie van Toelichting voorkomt: « het probleem van aangepaste distributie-eenheden voor de elektriciteit zal het voorwerp moeten zijn van nauwkeuriger ontwerpen omstreeks dezelfde periode ».

Een ander lid vestigt er de aandacht op dat men begonnen is met petroleumboringen en hij vraagt dat de Minister de bedoelingen van de Regering inzake petroleumprospectie zou kenbaar maken. Hij vraagt ook of het waar is dat zekere partners van de E. E. G. zich hebben verzet tegen een coördinatiebeleid inzake energie.

seront assainies et que par suite du retrait des dépenses de consommation du budget extraordinaire, quelque dix milliards par an, deviendront disponibles pour l'investissement privé.

Le problème de la taxation est un problème qui est lié directement à l'Etat du marché des capitaux. Si les emprunts d'Etat étaient plus taxés, le taux d'intérêt devrait être plus élevé, ce qui importe, c'est de libérer pour le secteur privé autant que possible le marché des capitaux.

Le Ministre confirme que l'assainissement des charbonnages, n'est pas terminé, mais certainement en bonne voie.

Un calcul sommaire de l'incidence de l'augmentation de la taxe de transmission fait prévoir une répercussion de l'ordre de un point à la hausse de l'index de détail. Le Département des Affaires Economiques s'efforcera d'atténuer cette répercussion et même de l'éviter dans certains cas. Il faut d'ailleurs remarquer que la détaxation de l'énergie qui est liée à l'augmentation de la taxe de transmission entrera en vigueur en même temps qu'elle.

Le Ministre fait encore observer que l'aggravation de la fiscalité est rendue nécessaire par la situation économique et financière du pays.

Pour permettre une réelle expansion économique, il faut avant tout des finances saines et pour cela il faut un budget équilibré et un budget extraordinaire qui se limite uniquement aux investissements.

Société nationale d'investissements.

Un commissaire estime que les idées développées dans le projet de loi sont bonnes. Le problème est de savoir si les investissements envisagés pourront être réalisés eu égard aux possibilités du marché belge des capitaux. Il se demande si la Société nationale d'investissements ne donnerait pas la solution.

Un autre commissaire souligne qu'il est prévu un examen de l'établissement de la Société nationale d'investissements pour le 1er avril 1961. Il demande ce qu'on entend par examen, si c'est un examen du projet de loi au stade parlementaire ou s'il s'agit d'un examen à l'échelon gouvernemental.

Réponse du Ministre.

L'établissement de la Société nationale d'investissements sort du cadre du présent projet de loi. D'autre part, il y a encore des échanges de vues à son sujet sur le plan gouvernemental.

Toutefois, le Ministre se dit disposé à commencer la discussion de ce projet en commission aussitôt après la discussion du présent projet.

Politique énergétique.

Un Commissaire demande d'expliquer la phrase reprise page 14 de l'exposé des motifs: « Le problème de la création d'unités adéquates de distribution d'électricité devra faire l'objet de projets précis vers la même période ».

Un autre Commissaire souligne qu'on a commencé la mise en train de sondages pétroliers et demande que le Ministre fasse connaître les intentions gouvernementales en matière de prospection pétrolière. Il demande aussi s'il est exact que certains partenaires de la C.E.E. se seraient opposés à une politique de coordination énergétique.

Antwoord van de Minister.

Bij de aangehaalde zin zit de bedoeling voor dat het noodzakelijk is plannen te bestuderen voor de reorganisatie van de stroomlevering. Deze volstaat immers niet in tal van gevallen. De Minister is van oordeel dat rationeel opgevatte distributie-eenheden moeten worden opgericht naar rato van ongeveer 500.000 verbruikers.

Wat nu het beleid inzake coördinatie van de energie betreft — hetwelk van overwegend belang is — verklaart de Minister zich bereid om over een vijftiental dagen een volledige uiteenzetting dienaangaande te verstrekken. Deze kwestie is op dit ogenblik zeer acuut geworden wegens de integratie in de Gemeenschappelijke Markt. Immers, in sommige landen van de Gemeenschap zijn er energiebronnen voorhanden waarvan de produktie tegen een hoge kostprijs wordt verkregen, en in andere landen kan de energie tegen lage prijzen worden ingevoerd; dit kan leiden tot volledige onttrekking van de mededingingsvoorwaarden. Het is trouwens daarom dat de E. E. G.-partners er een uiteenlopende zienswijze op nahouden wat betreft de formule welke dient te worden aangenomen voor het bereiken van een akkoord, zonder daarom een dergelijk akkoord uit te weg te willen gaan.

Wat voor ons dringend en van het allergrootste belang is, is het produceren van energie tegen zeer lage prijzen, om ze onder gunstige voorwaarden ter beschikking van onze industrie te stellen.

Integratie Gemeenschappelijke Markt.

Een lid is van oordeel dat het probleem van de integratie van onze economie in de Gemeenschappelijke Markt veruit het belangrijkste is. Hij is de mening toegedaan dat de ondernemingen tot grote produktie-eenheden moeten omgevormd worden indien onze nijverheid een concurrentiële positie wil blijven innemen.

Antwoord van de Minister.

De problemen die deze integratie doet rijzen, moeten inderdaad op de voet gevolgd worden.

Volgens de Minister heeft België er belang bij dat de integratie zo snel mogelijk geschiedt. Het is inderdaad zo dat de vreemde landen gemakkelijker investeren in de landen met hoge tolmuren dan in de landen waar de bescherming gering is. Vertrekkend uit de eerste kunnen zij gemakkelijk in de andere doordringen.

Daarenboven heeft een nijverheid er alle belang bij zich te vestigen in een land met een grote consumentenmassa.

Buitenlandse handel.

Een lid is van oordeel dat de economische expansie in hoofdzaak een probleem van afzetmogelijkheden is.

Hij verheugt zich over de verhoging met honderd miljoen van de kredieten bestemd voor het Bureau voor de Buitenlandse Handel maar hij acht de mogelijkheden hiervan niettemin nog te gering.

Antwoord van de Minister.

Beschouwd in het kader van de algemene beperking op de verschillende begrotingen, acht hij het zeer bevredigend dat de Regering de kapitalen, die jaarlijks ter beschikking van het Bureau voor de Buitenlandse Handel worden gesteld heeft kunnen verdrievoudigen.

Réponse du Ministre.

La phrase incriminée souligne qu'il est nécessaire d'étudier des projets pour réorganiser le secteur de la distribution de l'électricité. Il y a en effet lieu d'observer que celui-ci est, dans de nombreux cas, insuffisamment productif. Le Ministre estime qu'il y aurait lieu de créer des unités de distribution rationnelle de l'ordre de 500.000 consommateurs environ.

En ce qui concerne la politique de coordination énergétique qui est d'importance primordiale, le Ministre se déclare disposé à faire, dans une quinzaine de jours, un exposé complet à ce sujet. Ce problème se présente pour le moment avec acuité étant donné l'intégration dans le Marché Commun. En effet, il y a dans la Communauté, des pays dont les ressources énergétiques ont un prix de revient élevé et d'autre part il existe des pays importateurs d'énergie à bon marché; cela pourrait entraîner une désorganisation complète des moyens concurrentiels. C'est d'ailleurs pourquoi les partenaires de la C. E. E. ont des points de vues divergents sur la formule d'accord à adopter, sans toutefois vouloir se soustraire à un tel accord.

Ce qui est urgent et primordial pour nous, c'est de produire de l'énergie à des prix très bas et de la mettre à la disposition de notre industrie aux conditions les meilleures.

Intégration Marché Commun.

Un commissaire estime que le problème de l'intégration de notre économie dans le Marché Commun est de loin le plus important. Il considère que les entreprises doivent être converties en grandes unités de production si notre industrie veut rester concurrentielle.

Réponse du Ministre.

Les problèmes que pose cette intégration sont en effet à suivre de très près.

La Belgique selon lui a intérêt que l'intégration se fasse le plus rapidement possible car les pays étrangers investissent plus facilement dans les pays à protection douanière élevée que dans les pays à faible protection. Au départ des premiers, ils peuvent facilement pénétrer dans les autres.

De plus, une industrie a tout avantage à s'installer dans un pays qui possède une grande masse de consommateurs.

Commerce extérieur.

Un commissaire estime que l'expansion économique est essentiellement un problème de possibilités d'écoulement.

S'il se félicite de l'augmentation à raison de cent millions des crédits attribués à l'Office du Commerce extérieur, il considère cependant que les possibilités de celui-ci sont encore trop limitées.

Réponse du Ministre.

Dans le cadre d'une restriction générale sur l'ensemble des budgets, il estime très satisfaisant que le Gouvernement ait pu tripler les capitaux mis annuellement à la disposition de l'Office du Commerce extérieur.

Bespreking der artikelen.

Eerste artikel.

Een lid merkt op in verband met het woord « important », dat dit in het enkelvoud moet geplaatst worden in de eerste volzin van 1° van de Franse tekst.

Antwoord: de wijziging zal in de Franse tekst aangebracht worden.

Hetzelfde lid wenst te weten wat men bedoelt met de woorden « bepaalde sector » waarvan sprake in 2°.

Antwoord: In het kader van de programmatie bepalen verticale werkgroepen de verticale sectoren, d.w.z. de bedrijfstakken die moeten ontwikkeld worden.

De wetten van juli 1959 zullen bij voorkeur toegepast worden in de door het vijfjarenplan bepaalde sectoren.

Horizontale werkgroepen zullen zorgen voor de samenhang tussen de programma's vastgesteld door de verschillende verticale groepen.

Het eerste artikel wordt aangenomen met 13 stemmen en 5 onthoudingen.

Amendement artikel 1bis.

Een lid verdedigt een amendement, dat hij artikel 1bis noemt en dat ertoe strekt een einde te maken aan de mogelijkheid die aan de particuliere banken gelaten wordt om goedkoop krediet met Staatwaarborg te verlenen.

Hij verwijst naar de amendementen die de behandeling en het wetsontwerp van 1959 heeft ingediend.

Hij herinnert eraan dat bij al de vroegere wetgevingen inzake economische hulpverlening de tussenkomst van de particuliere kredietinstellingen werd uitgesloten.

Het staat anderzijds vast dat de openbare kredietinstellingen zich ten volle gekweten hebben van de taak die hun was toegewezen.

Door de inschakeling van de particuliere instellingen werden ongeveer 80 banken theoretisch gemachtigd goedkoop krediet met Staatwaarborg te verlenen. De coördinatie werd dan ook zeer moeilijk. In feite werden 66 particuliere instellingen erkend. Bovendien weze opgemerkt dat het vaststaat dat door de particuliere instellingen een vrij gering aantal kredieten werden toegestaan. Anderzijds is het gebleken dat sommige particuliere instellingen een vrij passieve houding aannemen ten opzichte van de kredietverlening aan ondernemingen die zich toelagen op nieuwe constructies of fabricages. Zij hebben geen belangstelling voor fabricages die hun sporen nog niet verdiend hebben. De particuliere kredietinstellingen moeten uitgeschakeld worden, terwijl een aantal internationale instellingen, vermeld in zijn amendementen, met name Euratom, moeten toegevoegd worden.

Antwoord: In zijn antwoord wijst de Minister erop dat tijdens de bespreking van de wetten van 1959 dienaangaande een uitvoerig debat heeft plaats gehad. Het is nutteloos thans te herhalen wat op dat ogenblik over dit ontwerp werd gezegd. Het is volstrekt noodzakelijk dat men alle kredietmogelijkheden te baat neemt. Men ontkent inderdaad niet dat de investeringen in België een weinig beneden het vereiste peil blijven. Er moet een belangrijke inspanning geleverd worden en men dient derhalve gebruik te maken van alle beschikbare middelen. Ofschoon de tussenkomst van de banken verhoudingsgewijs vrij gering is, mag toch niet uit het oog worden verloren dat er alleszins honderden miljoenen mede gemoeid zijn.

Discussion des articles.

Article premier.

Un commissaire fait une remarque d'ordre typographique. En effet, le mot « important » doit être mis au singulier dans la première phrase du 1°.

Réponse: la modification sera apportée au texte français.

Le même commissaire désire savoir ce qu'on entend par les mots « secteur déterminé » dont question dans le 2°.

Réponse: Dans le cadre de la programmation, des groupes de travail verticaux déterminent les secteurs verticaux, c'est-à-dire, les branches d'activité économique dont le développement doit être poursuivi.

Les lois de juillet 1959 seront appliquées de préférence dans les secteurs ainsi déterminés par le programme quinquennal.

Des groupes de travail horizontaux assureront la cohésion des programmes déterminés par les divers groupes verticaux.

L'article 1 est adopté par 13 voix et 5 abstentions.

Amendement article 1bis.

Un commissaire défend un amendement qu'il appelle article 1bis tendant à supprimer la latitude qui est accordée aux banques privées d'accorder du crédit à bon marché avec la garantie de l'Etat.

Il se réfère à la justification des amendements qu'il a déposés lors de la discussion de projet de loi de 1959.

Il rappelle que toutes les législations antérieures en matière d'aide économique excluaient l'intervention des organismes privés de crédit.

Il est établi, d'autre part, que les institutions publiques de crédit ont amplement satisfait à la tâche qui leur était impartie.

Par l'introduction des organismes privés, on octroyait théoriquement le pouvoir à quelque 80 banques d'accorder du crédit à bon marché avec la garantie de l'Etat. La coordination devenait dès lors très malaisée. En fait 66 établissements privés de crédit ont été agréés. Il y a lieu de faire remarquer en outre qu'il est établi que le nombre de prêts accordés par les organismes privés est relativement bas. D'autre part, il s'est avéré que des institutions privées de crédit sont relativement passives en ce qui concerne les crédits pour les entreprises tendant à des constructions ou des fabrications nouvelles. Elle se désintéresse des fabrications non éprouvées. Il y a lieu d'éliminer les organismes privés de crédit et d'y ajouter un certain nombre d'institutions internationales énumérées dans ses amendements et en y ajoutant l'Euratom.

Réponse: M. le Ministre répond en faisant observer qu'à l'occasion de la discussion des lois de juillet 1959, une longue discussion a eu lieu à ce sujet. Il est inutile de répéter maintenant ce qui a été dit à ce sujet à l'époque. Il est indispensable de recourir à toutes les possibilités de crédit. En effet, il est reconnu qu'il existe en Belgique un certain sous-investissement. Un effort important doit être réalisé. Il faut dès lors faire usage de tous les moyens dont il on dispose. S'il est exact que proportionnellement parlant les banques sont relativement peu intervenues, il n'empêche quand même que leur intervention porte sur des centaines de millions.

De Minister citeert cijfers die in bijlage zijn opgenomen (zie n° 15) en waaruit blijkt dat de particuliere instellingen ongeveer 10 % van het totaal der toegekende kredieten voor hun rekening hebben genomen. Op het ogenblik van de goedkeuring van de wetten van juli 1959 mocht gevreesd worden dat zich enkele toepassingsmogelijkheden zouden voordoen. De ervaring heeft uitgewezen dat die vrees ongegrond was.

De Minister vraagt dan ook het amendement te verwerpen, alsmede de drie bijkomende amendementen die uit het eerste voortvloeien en hetzelfde doel beogen.

Het lid meent nochtans een tegenstrijdigheid te kunnen vaststellen tussen de statistieken aangehaald door de heer Minister Van der Schueren ten aanzien van de kredietverleningen door de particuliere banken en de openbare instellingen en de vroeger bekendgemaakte statistieken voor de maand oktober. De onderverdeling van de toegestane kredieten is inderdaad de volgende :

door bemiddeling van de openbare instellingen	8.981 miljoen fr.
door bemiddeling van de particuliere instellingen	1.264 miljoen fr.
samen	10.245 miljoen fr.

In aanmerking nemend dat de tussenkomst van de Staat ongeveer 50 % van de voorziene investeringen bedraagt, zouden deze laatste dus ongeveer 20 miljard bedragen, terwijl de vorige statistiek ongeveer 28 miljard vermeldt.

In antwoord op deze opmerking wijst de heer Minister Van der Schueren erop dat vooreerst rekening moet gehouden worden met het feit dat de maand oktober niet begrepen was in de cijfers die hij heeft aangehaald. Gedurende bedoelde maand werden voor circa 1 miljard kredieten toegekend. Vervolgens mag niet vergeten worden dat het cijfer van 50 % een aanduiding is en dat in talrijke gevallen de Staatstussenkomst minder dan de helft van de investeringen bedraagt. Zoals op blz. 9 van de maandstatistieken kan nagegaan worden, bereikt het feitelijk percentage ongeveer 40 % en niet 50 %.

Voornoemd amendement, artikel 1bis, wordt verworpen met 13 tegen 15 stemmen.

De bijkomende amendementen op artikel 1bis worden ingetrokken.

* * *

Art. 2.

Een lid wenst te weten waarom de woorden « gehele of gedeeltelijke terugbetaling » in de eerste paragraaf van artikel 2 werden opgenomen.

Antwoord : De Minister merkt op dat wanneer de N. M. K. N. kredieten toekent, zij waarborgen eist. Ingeval deze ontoereikend zijn, verleent de Staat een aanvullende waarborg.

Luidens de tekst van de vroegere wet had deze waarborg betrekking op het gehele toegekende krediet. In de nieuwe tekst wordt de Staatswaarborg beperkt tot het verschil tussen het toegekende krediet en het gedeelte waarvoor de ontleners werkelijke waarborgen geeft.

Hetzelfde lid wenst het bedrag van de waarborgbijdrage ten laste van de ontleners te kennen.

Antwoord : De Minister verklaart dat deze bijdrage 0.25 % zal bedragen. De waarborg is een dienst die voor

Le Ministre cite des chiffres qui sont repris en annexe (voir n° 15) et qui démontrent que les organismes privés ont accordé quelque 10 % du total des crédits accordés. Au moment du vote des lois de juillet 1959, on pouvait craindre quelques difficultés d'application. La pratique a appris que cette application n'a entraîné aucune difficulté.

Le Ministre demande, dès lors, le rejet de l'amendement ainsi que des trois amendements subséquents qui découlent du premier et qui ont le même objet.

Le commissaire croit toutefois pouvoir relever une contradiction entre les statistiques citées par M. le Ministre Van der Schueren, à propos des crédits accordés à l'intervention des banques privées d'une part et des organismes publics d'autre part, et les statistiques relatives au mois d'octobre, antérieurement distribuées. En effet les crédits accordés se répartiraient comme suit :

à l'intervention des organismes publics	8.981 millions francs.
à l'intervention des organismes privés	1.264 millions francs.
au total	10.245 millions francs.

Si l'on tient compte que l'intervention de l'Etat s'applique à plus ou moins 50 % des investissements prévus, ceux-ci s'élèveraient donc à environ 20 milliards de francs, alors que la statistique précédente indique environ 28 milliards.

M. le Ministre Van der Schueren répond à cette observation que, d'abord il y a lieu de tenir compte que, dans les chiffres qu'il a cités, le mois d'octobre n'est pas compris; des crédits ont été accordés pour près de 1 milliard pendant ce mois. Ensuite le pourcentage de 50 % est un chiffre indicatif et, dans beaucoup de cas, l'intervention de l'Etat s'applique à bien moins de la moitié des investissements. Ainsi qu'on peut s'en rendre compte à la page 9 des statistiques mensuelles, le pourcentage de fait est d'environ 40 % et non 50.

L'article 1bis, amendement ci-dessus, est rejeté par cinq voix contre 13.

Les amendements subséquents à l'article 1bis sont retirés.

* * *

Art. 2.

Un commissaire désire savoir pourquoi les termes « remboursement total ou partiel » dans le premier paragraphe de l'article 2 ont été introduits dans le texte.

Réponse : le Ministre fait observer que lorsque la S.N.C.I. accorde des crédits, elle prend des garanties. Au cas où ces garanties sont insuffisantes, l'Etat donne une garantie complémentaire.

Dans le libellé de l'ancienne loi, cette garantie jouait sur l'ensemble du crédit accordé. Dans le nouveau texte, la garantie de l'Etat se limitera à la différence entre le crédit accordé et la partie garantie par des garanties réelles données par l'emprunteur.

Le même commissaire désire connaître le montant de la contribution de garantie qui sera demandée aux emprunteurs.

Réponse : le Ministre déclare que cette garantie sera de l'ordre de 0.25 %. La garantie étant un service rendu

de Staat aan de ontleners bewezen wordt en het is normaal dat deze dienst vergoed wordt. Een gelijkaardige bepaling is trouwens opgenomen in de wet betreffende de kredietverlening aan de middenstand. Het ligt voor de hand dat de 0,25 % slechts één keer verschuldigd is en betaald wordt door de kredietinstelling of de genietster van de lening.

Bij wijze van amendement stelt de Minister voor in het laatste lid, derde regel het woord « en » te vervangen door « of ».

De Minister stelt een ander amendement voor dat ertoe strekt het laatste lid van artikel 2 als volgt aan te vullen : « Deze bijdrage is niet verschuldigd voor de aanvragen tot Staatswaarborg die door de kredietinstellingen vóór 31 januari 1961 aan het Ministerie van Financiën worden overgemaakt ».

De amendementen van de Regering op artikel 2 worden eenparig aangenomen. Artikel 2 wordt aangenomen met 12 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 2bis.

De Minister vraagt dit amendement van de Regering goed te keuren. Het doel ervan is de modaliteiten van de Staatstussenkomst te versoepelen door de toekenning mogelijk te maken van een financiële tegemoetkoming, die werkelijk een voorschot en niet eenvoudig de terugbetaling van een gedeelte van de reeds gedane uitgaven is. Het Rekenhof heeft zich tot nog toe verzet tegen dergelijke interpretatie van de tekst van de wet van 17 juli 1959. Het amendement wordt goedgekeurd met 12 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 3.

Dit artikel strekt ertoe artikel 7 van de wet van 18 juli 1959 aan te vullen met dezelfde tekst als die van 17 juli 1959. Deze wijziging aangebracht in de wet van 18 juli 1959 heeft enkel betrekking op de beperking van de Staatswaarborg tot 50 % wanneer deze waarborg door bemiddeling van de particuliere instellingen verleend wordt. Deze bepaling wordt feitelijk reeds toegepast, doch werd vergeten in de wet van 18 juli; ze komt daarentegen wel voor in de tekst van de wet van 17 juli.

Het door de Regering ingediend amendement op artikel 3 wordt goedgekeurd met 12 stemmen en 5 onthoudingen (St. n° 649/2 n. I).

Op de derde regel van het laatste lid moet het woord « en », evenals in artikel 2, worden vervangen door « of ».

De Minister wijst er ten slotte op dat artikel 3 moet worden aangevuld met dezelfde bepaling die aan artikel 2 is toegevoegd.

Deze bepaling luidt als volgt : « Deze bijdrage is niet verschuldigd door de aanvragen tot Staatswaarborg die voor de kredietinstellingen vóór 31 januari 1961 aan het Ministerie van Financiën worden overgemaakt ».

Artikel 3, aldus gewijzigd, wordt aangenomen met 12 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 4.

Een lid stelt vast dat artikel 4 in zijn huidige tekst voorziet in een toelage voor de gebouwen. Hij spreekt er zijn verwondering over uit dat geen toelagen voor het materieel kunnen toegekend worden. Hij vraagt dat bij de toekenning van de toelage rekening zou gehouden worden met het aantal personen die erdoor opnieuw aan het werk gesteld worden.

Antwoord : De Minister wijst erop dat de beperking van de toelage tot een maximum van 1 miljoen geschrapt werd. Hij vraagt nochtans dat uitdrukkelijk in het verslag zou vermeld worden dat over iedere toekenning van een toe-

par l'Etat aux emprunteurs, il est normal que ce service soit rétribué. Ces mêmes dispositions se retrouvent d'ailleurs dans la loi des crédits accordés aux Classes Moyennes. Il est évident que les 0,25 % ne seront payés qu'une seule fois soit par les organismes de crédit soit par les bénéficiaires des prêts.

Le Ministre propose un amendement tendant à remplacer dans le dernier alinéa, 3e ligne le mot « et » par le mot « ou ».

Le Ministre propose un autre amendement tendant à compléter le dernier alinéa de l'article 2 comme suit : « Cette contribution n'est pas due pour les demandes de garantie de l'Etat transmises au Ministère des Finances par les organismes de crédit avant le 31 janvier 1961 ».

Les amendements du Gouvernement à l'article 2 sont adoptés à l'unanimité. L'article 2 est adopté par 12 voix et 5 abstentions.

Art. 2bis.

Le Ministre demande d'adopter cet amendement du Gouvernement. Il a pour but d'assouplir les modalités d'intervention de l'Etat, en permettant d'accorder une aide financière qui puisse être réellement une avance et non simplement le remboursement d'une partie des dépenses déjà effectuées. La Cour des Comptes s'est opposé jusqu'à présent à une telle interprétation du texte de la loi du 17 juillet 1959. Celui-ci est adopté par 12 voix et 5 abstentions.

Art. 3.

Cet article tend à compléter l'article 7 de la loi du 18 juillet 1959 par le même texte que celui adopté pour la loi du 17 juillet 1959; cette modification apportée à la loi du 18 juillet 1959 ne porte que sur la limitation de la garantie de l'Etat à 50 %, lorsque cette garantie est accordée à l'intervention des organismes privés. En fait, cette disposition est déjà appliquée mais avait été omise dans la loi du 18 juillet, alors qu'elle figurait dans le texte de celle du 17 juillet.

L'amendement à l'article 3 introduit par le Gouvernement est adopté par 12 voix et 5 abstentions (doc. 649/2 n. I).

A la 3e ligne du dernier alinéa le mot « et » doit, de même qu'à l'article 2, être remplacé par « ou ».

Le Ministre signale enfin qu'il y a lieu de compléter cet article 3 par la même disposition que celle ajoutée à l'article 2.

Cette disposition est libellée comme suit : « Cette contribution n'est pas due pour les demandes de garantie de l'Etat transmises au Ministère des Finances par les organismes de crédit avant le 31 janvier 1961 ».

L'article 3, ainsi modifié, est adopté par 12 voix et 5 abstentions.

Art. 4.

Un commissaire constate que l'article 4 tel que libellé prévoit du subsidie pour les bâtiments. Il s'étonne que des subsides ne peuvent être accordés pour le matériel. Il demande s'il sera tenu compte lors de l'octroi des subsides, du nombre de personnes que ceux-ci permettront de remettre au travail.

Réponse : le Ministre fait remarquer que la limitation d'octroi de subsides au montant d'une million a été supprimée. Il demande toutefois qu'il soit expressément déclaré au rapport que toute subvention supérieure à un million

lage van meer dan 1 miljoen vooraf in de Ministerraad moet beraadslaagd worden. De Minister is het er verder mee eens dat na « gebouwde onroerende goederen » de woorden « en materieel » toegevoegd worden.

Een lid kan zijn instemming niet betuigen met de tekst van artikel 4. Immers, deze tekst bepaalt geen grens voor de toelagen die de Staat aan een onderneming kan verlenen; hij is van oordeel dat de wet moet voorzien in een maximum toelage.

Antwoord: De Minister geeft toe dat beperking geboden is, maar zegt dat deze bij koninklijk besluit zal vastgesteld worden. Het opnemen van dergelijk percentage in een wettekst zou bij de investeerders illusies doen ontstaan. Daarom moeten in het koninklijk besluit tot vaststelling van het percentage zekere voorwaarden bepaald worden om in aanmerking te komen voor het genot van de toelagen, zoals tewerkstelling, enz.

Op de vraag van een lid wijst de Minister er verder op dat de twee voordelen: toelagen en goedkope kredieten, niet kunnen samengevoegd worden.

Amendement op de laatste paragraaf van artikel 4: na de woorden « gebouwde onroerende goederen » de woorden « en in materieel » toevoegen. De laatste zin van deze paragraaf zal vervangen worden door de tekst: « De modaliteiten ervan zullen bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit bepaald worden ».

Het aldus geamendeerd artikel 4 wordt goedgekeurd met 11 stemmen en 7 onthoudingen.

Art. 5.

De Minister merkt op dat de enige voorgestelde wijziging de mogelijkheid tot onteigening van gebouwde of ongebouwde onroerende goederen is. Sommige juridische moeilijkheden zijn gerezen omdat in de vroegere tekst uitsluitend sprake was van gronden en niet van gebouwde onroerende goederen.

Artikel 5 wordt goedgekeurd met 13 stemmen en 5 onthoudingen.

Artikel 6 wordt goedgekeurd met 13 stemmen en 5 onthoudingen.

Artikel 7 wordt goedgekeurd met 13 stemmen en 5 onthoudingen.

Titel I van het wetsontwerp wordt goedgekeurd met 13 tegen 5 stemmen.

De Verslaggever,

F. VAN DOORNE.

De Voorzitter,

M. BRASSEUR.

ne pourra être accordée qu'après délibération en Conseil des Ministres. Le Ministre marque encore son accord pour ajouter le terme « matériel » après le mot « immeubles bâtis ».

Un commissaire ne peut marquer son accord sur l'article 4 car ce texte ne prévoit aucune limite aux subventions que l'Etat peut accorder à une entreprise; il estime qu'un pourcentage maximum de subvention doit être fixé par la loi.

Réponse: Le Ministre reconnaît qu'une limitation s'impose mais que celle-ci sera prévue par arrêté royal. Si une disposition légale prévoit un pareil pourcentage, les investisseurs se font généralement des illusions. Aussi, faut-il que dans les dispositions de l'arrêté royal, outre le pourcentage, on prévoit un certain nombre de conditions pour pouvoir bénéficier des subsides, entre autres des conditions de mise à l'emploi, etc.

A la question d'un commissaire, le Ministre signale encore que les deux avantages: subsides et crédit à bon marché ne pourront être cumulés.

Amendement dans le dernier paragraphe de l'article 4: les mots « immeubles bâtis » seront suivis des mots « et en matériel ». La dernière phrase de ce paragraphe sera remplacée par « les modalités en seront déterminées par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres ».

L'article 4 ainsi amendé est adopté par 11 voix et 7 abstentions.

Art. 5.

Le Ministre fait observer que la seule modification proposée est de permettre l'expropriation d'immeubles bâtis et non bâtis. En effet, certaines difficultés juridiques se sont présentées du fait que dans l'ancien texte, on parlait uniquement de terrains, non d'immeubles bâtis.

L'article 5 est adopté par 13 voix et 5 abstentions.

L'article 6 est adopté par 13 voix et 5 abstentions.

L'article 7 est adopté par 13 voix et 5 abstentions.

Le titre I du projet de loi est adopté par 13 voix contre 5.

Le Rapporteur,

F. VAN DOORNE.

Le Président,

M. BRASSEUR.

ARTIKELN GEAMENDEERD DOOR DE COMMISSIE.

TITEL I.

ECONOMISCHE EXPANSIE.

Art. 2.

Artikel 4 van dezelfde wet wordt vervangen door de navolgende bepalingen :

« Voor de gehele of gedeeltelijke terugbetaling in hoofdsom, renten en bijkomende kosten der in artikel 3 bedoelde leningen, kan onder de door de Koning bepaalde voorwaarden door de bevoegde Ministers staatswaarborg worden verleend.

» Indien de lening echter niet door een openbare kredietinstelling werd toegestaan, zal de staatswaarborg niet meer dan 50 % mogen bedragen van de som die na verwezenlijking van de ten gunste van de lener gebeurlijk vastgelegde waarborgen nog moet worden betaald.

» Bij de aanvraag om staatswaarborg dient de kredietinstelling aan de bevoegde Minister kennis te geven van het bestaan van een te haren gunste vastgelegde zakelijke of persoonlijke waarborg. De kredietinstelling, die deze verklaring mocht verzuimen of een onjuiste mededeling mocht doen, verliest de gunst van deze waarborg, die zal worden beschouwd als zijnde gesteld ten gunste van de Staat; bovendien zal de kredietinstelling van de lijst der met het oog op de toepassing van onderhavige wet erkende kredietinstellingen worden geschrapt.

» De globale som ten bedrage waarvan de Staatswaarborg mag worden toegekend is vastgesteld op een bedrag van 10 miljard frank, waarvan de krachtens de wetten van 7 augustus 1953 en 10 juli 1957 toegekende waarborgen dienen in mindering gebracht. Nochtans mag dit bedrag bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden verhoogd tot 12 miljard frank door vrijmaking van twee schijven van ieder één miljard frank.

» Het maximumbedrag van de waarborgen, die door de Staat aan door private kredietinstellingen toegestane leningen worden gehecht, is vastgesteld op twee miljard frank, dat van voornoemde bedragen in mindering wordt gebracht. Dit maximumbedrag kan worden gewijzigd bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit.

» De Staatswaarborg is in de door de Koning gestelde voorwaarden afhankelijk gesteld van de storting door de kredietorganismen of door degenen die een lening bekomen hebben, van een bijdrage op de gewaarborgde sommen, welke bestemd is tot dekking van de Staatswaarborg.

» Deze bijdrage is niet verschuldigd voor de aanvragen tot Staatswaarborg die voor de kredietinstellingen vóór 31 januari 1961 aan het Ministerie van Financiën worden overgemaakt. »

Art. 2bis (nieuw).

Artikel 7 van dezelfde wet wordt als volgt gewijzigd :

« Ter verzekering van het onderzoek naar of de afwerking van prototypen, nieuwe produkten of nieuwe fabricageprocedures met het oog op de aanwending ervan in België, kunnen de bevoegde Ministers, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, renteloze voorschotten verlenen

ARTICLES AMENDES PAR LA COMMISSION.

TITRE I.

EXPANSION ECONOMIQUE.

Art. 2.

L'article 4 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Dans les conditions que le Roi détermine, la garantie de l'Etat peut être attachée par les Ministres compétents au remboursement total ou partiel en capital, intérêts et accessoires des prêts visés à l'article 3.

» Toutefois, si le prêt n'a pas été accordé par un organisme public de crédit, la garantie de l'Etat ne pourra dépasser 50 % de la somme restant due, après réalisation des sûretés éventuellement constituées en faveur du prêteur.

» Lors de la demande de garantie de l'Etat, l'organisme de crédit doit faire connaître au Ministre compétent l'existence d'une sûreté réelle ou personnelle établie à son bénéfice. L'organisme de crédit qui omettrait de faire cette déclaration ou qui ferait une déclaration inexacte, perd le bénéfice de cette sûreté, qui sera considérée comme étant établie au profit de l'Etat; en outre, l'organisme de crédit sera rayé de la liste des organismes de crédits agréés aux fins de l'application de la présente loi.

» Le montant global à concurrence duquel la garantie de l'Etat peut être accordée est fixé à un encours de 10 milliards de francs sur lesquels s'imputent les garanties accordées en vertu des lois des 7 août 1953 et 10 juillet 1957. Toutefois, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le Roi peut porter ce montant à 12 milliards par libération de deux tranches d'un milliard de francs chacune.

» Le plafond des garanties attachées par l'Etat à des prêts consentis par des organismes privés de crédit est fixé à deux milliards de francs, imputables sur les montants ci-dessus. Ce plafond peut être modifié par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

» La garantie de l'Etat est subordonnée dans les conditions que le Roi détermine, au versement par les organismes de crédit ou par les bénéficiaires de prêts, d'une contribution sur les montants assortis de la garantie de l'Etat, et destinée à la couverture de celle-ci.

» Cette contribution n'est pas due pour les demandes de garantie de l'Etat transmises au Ministère des Finances par les organismes de crédit avant le 31 janvier 1961. »

Art. 2bis (nouveau).

L'article 7 de la même loi est modifié comme suit :

« Pour assurer la recherche ou la mise au point de prototypes, de produits nouveaux ou de nouveaux procédés de fabrication en vue de les mettre en œuvre en Belgique, des avances sans intérêt, récupérables dès que la mise au point du prototype, produit ou procédé nouveaux aura donné lieu

welke terugvorderbaar zijn zodra de afwerking van het prototype, het nieuwe produkt of het nieuwe procédé aanleiding zal gegeven hebben tot een rendabele handels- of nijverheidsexploïtatie, en ten hoogste 50 % bedragen van de te dien einde door elke natuurlijke persoon of privaats- of publiekrechtelijke rechtspersoon gedane en te doene uitgaven. »

Art. 3.

Artikel 7 van de wet van 18 juli 1959 tot invoering van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten, wordt vervangen door de navolgende bepalingen :

« Voor de gehele of gedeeltelijke terugbetaling in hoofdsom, rente en bijkomende kosten van de in artikel 6 bedoelde leningen kan ten belope van twee miljard frank onder de door de Koning bepaalde voorwaarden door de bevoegde Ministers Staatswaarborg worden verleend.

» Nochtans mag dit bedrag bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden verhoogd tot 3 miljard frank.

» Indien de lening echter niet door een openbare kredietinstelling werd toegestaan, zal de Staatswaarborg niet meer dan 50 % mogen bedragen van de som die na de verwezenlijking van de ten gunste van de lener gebeurlijk vastgelegde waarborgen nog moeten worden betaald.

» De waarborgen die door de Staat aan door private kredietinstellingen toegestane leningen worden gehecht op grond van de onderhavige wet, worden aangerekend op het maximumbedrag, dat te dien einde werd bepaald door de paragrafen 4 en 5 van artikel 4 van de wet tot invoering en ordening van de maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën.

» De Staatswaarborg is in de door de Koning gestelde voorwaarden afhankelijk gesteld van de storting door de kredietorganismen of door degenen die een lening bekomen hebben, van een bijdrage op de gewaarborgde sommen, welke bestemd is tot dekking van de Staatswaarborg.

» Deze bijdrage is niet verschuldigd voor de aanvragen tot Staatswaarborg die voor de kredietinstellingen vóór 31 januari 1961 aan het Ministerie van Financiën worden overgemaakt. »

Art. 4.

De artikelen 8, 9 en 10 van dezelfde wet worden vervangen door de navolgende bepalingen :

« Ter bevordering van de uitbreiding der industriële tewerkstelling door verrichtingen die passen in het kader van de door het vijfjarenplan van de Regering per sector bepaalde doelstellingen, kan een toelage worden verleend aan de ondernemingen om een gedeelte der kosten van hun investeringen in gebouwde onroerende goederen en in materieel te dekken. De modaliteiten ervan zullen bepaald worden bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. »

à une exploitation industrielle ou commerciale rentable, peuvent, dans les conditions que le Roi détermine, être accordées par les Ministres compétents à concurrence de 50 % maximum des dépenses effectuées et à effectuer, dans ce but, par toute personne physique ou morale de droit public ou privé. »

Art. 3.

L'article 7 de la loi du 18 juillet 1959 instaurant des mesures spéciales en vue de combattre les difficultés économiques et sociales de certaines régions est remplacé par les dispositions suivantes :

« A concurrence de deux milliards de francs, la garantie de l'Etat peut, aux conditions que le Roi détermine, être attachée par les Ministres compétents au remboursement total ou partiel en capital, intérêts et accessoires des prêts visés par l'article 6.

» Par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le Roi peut porter ce montant à 3 milliards de francs.

» Toutefois, si le prêt n'a pas été accordé par un organisme public de crédit, la garantie de l'Etat ne pourra dépasser 50 % de la somme restant due, après réalisation des sûretés éventuellement constituées en faveur du prêteur.

» Les garanties attachées par l'Etat à des prêts consentis par les organismes privés de crédit en vertu de la présente loi s'imputent sur les plafonds fixés à cet effet par les paragraphes 4 et 5 de l'article 4 de la loi instaurant et coordonnant des mesures en vue de favoriser l'expansion économique et la création d'industries nouvelles.

» La garantie de l'Etat est subordonnée dans les conditions que le Roi détermine, au versement par les organismes de crédit ou par les bénéficiaires de prêts, d'une contribution sur les montants assortis de la garantie de l'Etat, et destinée à la couverture de celle-ci.

» Cette contribution n'est pas due pour les demandes de garantie de l'Etat transmises au Ministère des Finances par les organismes de crédit avant le 31 janvier 1961. »

Art. 4.

Les articles 8, 9 et 10 de la même loi sont remplacés par les dispositions suivantes :

« En vue de favoriser l'extension de l'emploi industriel par des opérations s'intégrant dans les objectifs par secteurs déterminés par le programme quinquennal du Gouvernement, une subvention peut être accordée aux entreprises pour couvrir une partie de leurs investissements en immeubles bâtis et en matériel. Les modalités en seront déterminées par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres. »

BIJLAGEN I tot 10.

ANNEXES I à 10.

WETTEN VAN ECONOMISCHE EXPANSIE
17 EN 18 JULI 1959.LOIS D'EXPANSION ECONOMIQUE
17 ET 18 JUILLET 1959.Maandelijkse Statistieken.
(Maand oktober 1960.)Statistiques mensuelles.
(Mois d'octobre 1960.)

INHOUDSTAFEL.

SOMMAIRE.

1) Verdeling naar de aard van de tussenkomst	24
2) Algemene Wet: Verdeling per Provincie	25
3) Algemene Wet: Verdeling per Sectoren	25
4) Regionale Wet: Verdeling per Provincie	26
5) Regionale Wet: Verdeling per Sectoren	26
6) Regionale Wet: Verdeling per Gewest	27
7) Wetten van 17 en 18: Verdeling tussen nieuwe en bestaande bedrijven	27
8) Wetten van 17 en 18: Nieuwe werkgelegenheden	28
9) Wetten van 17 en 18: Investerings die zullen worden verwezenlijkt	28

1) Répartition par genre d'intervention	24
2) Loi Générale: Répartition par Province	25
3) Loi Générale: Répartition par Secteurs	25
4) Loi Régionale: Répartition par Province	26
5) Loi Régionale: Répartition par Secteurs	26
6) Loi Régionale: Répartition par Régions	27
7) Lois des 17 et 18: Répartition entre entreprises nouvelles et existantes	27
8) Lois des 17 et 18: Nombre d'emplois créés	28
9) Lois des 17 et 18: Investissements à réaliser	28

Verdeling naar de aard van tussenkomst.

Répartition par genre d'intervention.

	Maand oktober Mois d'octobre				Toestand op 1 november 1960 Situation au 1 ^{er} novembre 1960				
	Aanvragen Demandes	Toegestaan Accords	Geweigerd Refus	Verzaakt Renons	Aanvragen Demandes	Toegest. (*) Accords (*)	Geweigerd Refus	Verzaakt Renons	Te behan- delen Suspens
Uitsluitend verminderde rentevoet — Taux réduit uniquement:									
Aantal — Nombre	33	43	5	3	837	562	121	29	125
Duizenden — Milliers	750.300	799.337	11.070	14.300	12.286.288	9.039.882	1.160.884	120.027	1.965.495
Staatswaarborg + Verminderde rentevoet — Taux réduit + Garantie d'Etat:									
Aantal — Nombre	8	9	—	—	264	137	46	8	73
Duizenden — Milliers	199.541	134.625	—	—	4.153.347	1.885.436	195.621	25.116	2.047.174
Uitsluitend Staatswaarborg — Garantie d'Etat uniquement									
Aantal — Nombre	6	6	—	—	53	41	—	2	10
Duizenden — Milliers	4.550	4.550	—	—	748.388	631.762	—	2.150	114.476
Totalen — Totaux:									
Aantal — Nombre	47	58	5	3	1.154	740	167	39	208
Duizenden — Milliers	954.391	938.512	11.070	14.300	17.188.023	11.557.080	1.356.504	147.293	4.127.145
Uitsluitend toelagen — Subventions uniquement:									
Aantal — Nombre	7	—	1	—	116	5	86	1	24
Duizenden — Milliers	4.391	—	993	—	61.782	3.870	39.226	1.000	17.686

(*) Bedragen verbeterd op grond van verzakingen van vroeger toegekende kredieten.

(*) Montants rectifiés compte tenu des renonciations aux crédits accordés précédemment.

Répartition par Province.

(En milliers de francs.)

[illegible]

Répartition par Secteur.

(En milliers de francs.)

Sector — Secteur	Maand oktober 1960 — Mois d'octobre 1960								Toestand op 1 november 1960 — Situation au 1 ^{er} novembre 1960									
	Verlaagde rentevoet — Taux réduit				V.R. + S.W. — T.R. + G.E.		S.W. uitsluitend — G.E. uniquement		Verlaagde rentevoet — Taux réduit				V.R. + S.W. — T.R. + G.E.		S.W. uitsluitend — G.E. uniquement		Totaal — Total	
	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant
IJzer- en staalnijv. Métallurgie.	1	400.000	—	—	—	—	—	13	4.214.600	3	283.000	—	—	16	4.497.600			
Metaalverw. nijv. Fabr. métallurg.	5	37.000	2	2.750	2	1.050	—	60	780.629	36	294.516	12	24.823	108	1.099.968			
Scheikund. nijverh. Industr. chimique.	1	1.000	2	106.000	1	500	—	46	496.265	13	221.900	5	15.919	64	734.084			
Textielnijverheid... Industr. textiles.	3	4.790	—	—	—	—	—	79	408.287	13	96.290	2	6.155	94	510.732			
Voedingsnijverheid Industrie aliment.	5	15.639	1	18.000	1	1.000	—	62	448.550	8	144.114	5	430.553	75	1.023.217			
Diverse nijverh. ... Industrie diverses.	14	95.775	1	2.000	1	1.500	—	77	467.233	12	94.530	2	4.837	91	566.600			
Mijnen Mines.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	133.000	5	133.000			
Andere Autres.	2	62.000	—	—	—	—	—	9	134.900	—	—	—	—	9	134.900			
Totaal... .. Total.	31	616.204	6	128.750	5	4.050	—	346	6.950.464	85	1.134.350	31	615.287	462	8.700.101			

Verdeling per Gewest.
(In duizenden frank.)

Répartition par Région.
(En milliers de francs.)

Toestand op 1-11-1960 Gewest	Verlaagde rentevoet Taux réduit			V.R. + S.W. T.R. + G.E.			S.W. uitsluitend G.E. uniquement			Totaal Total			Toelagen Subventions			Situation 'au 1-11-1960 Région
	Aantal Nombre	Bedrag Montant	Bedrag Montant	Aantal Nombre	Bedrag Montant	Bedrag Montant	Aantal Nombre	Bedrag Montant	Bedrag Montant	Aantal Nombre	Bedrag Montant	Aantal Nombre	Bedrag Montant	Aantal Nombre	Bedrag Montant	
A) Borinage	15	155.564	9	302.650	1	400	25	458.614	2	1.570	A) Borinage.					
B) Hageland-Z. Kempen	30	108.639	8	175.550	1	925	39	285.114	1	1.000	B) Hageland-Campine-S.					
C) Centrum	7	295.350	2	16.091	—	—	9	311.441	—	—	C) Centre.					
D) Eeklo-Gent	28	729.719	6	93.405	1	920	35	824.044	—	—	D) Eeklo-Gand.					
E) Luxemburg-Namen	5	10.833	1	1.425	—	—	6	12.258	1	1.000	E) Luxembourg-Namur.					
F) Lokeren-Dendermonde	26	144.262	3	27.000	1	4.000	30	175.262	—	—	F) Lokeren-Termonde.					
G) Veurne-Tielt	41	365.144	4	16.525	1	6.630	46	388.299	—	—	G) Furnes-Tielt.					
H) Verviers	5	11.880	3	27.000	1	500	9	39.380	—	—	H) Verviers.					
I) Aalst	21	74.399	4	20.400	—	—	25	94.799	—	—	I) Alost.					
J) Ieper	6	16.330	4	22.500	2	2.000	12	40.830	—	—	J) Ypres.					
K) Doornik-Ath	7	80.468	4	20.040	2	1.100	13	101.608	—	—	K) Tournai-Ath.					
L) Hoei	7	22.710	1	540	—	—	8	23.250	—	—	L) Huy.					
M) Oudenaarde	—	69.820	2	26.710	—	—	19	96.530	1	300	M) Audenaerde.					
N) Geraardsbergen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	N) Grammont.					
O) Beneden Maas	1	4.300	1	1.250	—	—	2	5.550	—	—	O) Basse Meuse.					
Totaal	216	2.089.418	52	751.086	10	16.475	278	2.856.979	5	3.870	Total.					

Kredieten toegekend sedert het van kracht worden
der wetten tot 1 oktober 1960.

Verdeling tussen nieuwe en bestaande bedrijven.

(In duizenden frank.)

Crédits accordés depuis l'entrée en vigueur des lois
jusqu'au 1er octobre 1960.

Répartition entre entreprises nouvelles
et entreprises existantes.

(En milliers de francs.)

Provincies — Provinces	Nieuwe ondernemingen — Entreprises nouvelles			Bestaande ondernemingen — Entreprises existantes			Sectoren — Secteurs	Nieuwe ondernemingen — Entreprises nouvelles			Bestaande ondernemingen — Entreprises existantes		
	Aantal — Nombre	Bedrag — Montant		Aantal — Nombre	Bedrag — Montant			Aantal — Nombre	Bedrag — Montant		Aantal — Nombre	Bedrag — Montant	
Antwerpen — Anvers	11	455.454		76	1.012.328		Metaalnijverheid — Métallurgie...	4	76.900		18	4.646.050	
Brabant	7	26.065		114	1.741.706		Metaalverw. nijv. — Fabr. métall.	9	141.540		152	1.368.802	
West-Vlaanderen — Fl. Occid.	8	74.800		124	1.232.016		Scheik. nijverh. — Industrie chim.	10	467.825		78	1.091.594	
Oost-Vlaanderen — Fl. Orientale	12	390.200		160	1.094.922		Textielnijverh. — Industrie textile	4	37.000		165	962.750	
Henegouwen — Hainaut	4	21.990		98	2.080.527		Voedingsnijverh. — Ind. aliment.	9	173.204		114	1.245.268	
Luik — Liège	3	29.000		75	3.211.812		Diverse nijverh. — Ind. diverses	11	112.240		147	936.507	
Limburg — Limbourg	2	11.200		23	58.774		Mijnen — Mines	—	—		5	133.000	
Luxemburg — Luxembourg ...	—	—		7	13.156		Andere — Autres... ..	—	—		14	164.400	
Namen — Namur	—	—		16	103.130								
Koninkrijk — Royaume	47	1.008.709		693	10.548.371		Totaal — Total	47	1.008.709		693	10.548.371	

Nieuwe werkgelegenheden ontstaan
dank zij de investeringen die genoten hebben
van de nieuwe wetten
tot het bevorderen van de economische expansie.

Nombre d'emplois créés suite aux investissements
qui ont bénéficié des nouvelles lois d'expansion
(estimation).

Provincie — Province	Maand oktober 1960 — Mois d'octobre 1960	Totaal sedert het begin van de nieuwe wetten — Total depuis le début des nouvelles lois	Sectoren — Secteurs	Maand oktober 1960 — Mois d'octobre 1960	Totaal sedert het begin van de nieuwe wetten — Total depuis le début des lois nouvelles
Antwerpen — Anvers	506	4.766	Ijzer- en staalnijverh. — Métallurgie	420	4.196
Brabant	82	4.629	Metaalverw. nijv. — Fabr. métall.	326	9.471
West-Vlaanderen — Fl. Occidentale	127	5.546	Scheik. nijverh. — Industrie chim.	292	2.332
Oost-Vlaanderen — Fl. Orientale	327	4.451	Textielnijverheid — Industrie textile	95	2.831
Henegouwen — Hainaut	480	3.002	Voedingsnijverh. — Industrie alim.	389	1.602
Luik — Liège	370	1.543	Diverse nijverheden — Ind. diverses	543	4.312
Limburg — Limbourg	123	342	Mijnen — Mines	—	—
Luxemburg — Luxembourg	—	40	Andere — Autres	—	5
Namen — Namur	50	430			
Koninkrijk — Royaume	2.065	24.749		2.065	24.749

Investeringsen die zullen verwezenlijkt worden
door de ondernemingen
die gedurende de maand oktober van de bepalingen
van beide wetten genoten hebben.

(In duizenden frank.)

Investissements à réaliser par les entreprises
ayant bénéficié,
durant le mois d'octobre, des dispositions
des deux lois.

(En milliers de francs.)

Provincie — Province	Bedrag — Montant	Totaal sedert het begin van de nieuwe wetten — Total depuis le début des nouvelles lois	Sectoren — Secteurs	Bedrag — Montant	Totaal sedert het begin van de nieuwe wetten — Total depuis le début des lois nouvelles
Antwerpen — Anvers	491.832	3.674.214	Metaalnijverheid — Métallurgie	1.300.000	16.647.326
Brabant	26.257	3.252.216	Metaalverw. nijv. — Fabr. métall.	63.815	2.395.022
West-Vlaanderen — Fl. Occidentale	49.318	2.251.915	Scheik. nijverh. — Industrie chim.	579.600	3.425.290
Oost-Vlaanderen — Fl. Orientale	427.746	2.786.350	Textielnijverheid — Industrie textile	22.620	1.824.154
Henegouwen — Hainaut	1.317.320	3.314.064	Voedingsnijverh. — Industrie alim.	185.518	1.874.404
Luik — Liège	81.012	12.890.740	Diverse nijverheid — Ind. diverses	266.415	1.811.746
Limburg — Limbourg	11.955	112.427	Mijnen — Mines	—	264.700
Luxemburg — Luxembourg	2.378	26.986	Andere — Autres	—	205.915
Namen — Namur	10.150	139.645			
Koninkrijk — Royaume	2.417.968	28.448.557	Totaal — Total	2.417.968	28.448.557

N.B.: Het geldt hier de voorgenomen investeringsprogramma's die over verschillende jaren kunnen gespreid worden.

N.B.: Il s'agit des programmes d'investissements envisagés et pouvant s'étendre sur plusieurs années.

BIJLAGE 11.

ANNEXE 11.

Aanvullende investeringen
W. 15 juli 1959 — R 959

Belastingjaar 1960
 (jaar 1959 of in 1960 afgesloten boekjaren).

Investissements complémentaires
L. 15 juillet 1959 — R 959

Exercice fiscal
 (année 1959 ou exercices comptables clôturés en 1960).

Gewestelijke directie der directe belastingen	Aantal belastingplichtigen die belastingvrijstelling genoten hebben — Nombre de contribuables ayant obtenu le bénéfice de l'immunité	Afschrijvingswaarde van de goederen of bedrijfsuitrusting verworven of tot stand gekomen tijdens het dienstjaar — Valeur amortissable des immeubles et outillages professionnels acquis ou constitués pendant l'exercice	Waarde van de aanvullende investeringen — Valeur des investissements complémentaires	Direction régionale des contributions directes
Antwerpen I	84	304.509.299	211.991.196	Anvers I.
Antwerpen II	147	371.171.629	190.855.625	Anvers II.
Aarlen	23	25.777.324	13.829.152	Arlon.
Brugge	253	655.948.529	404.606.320	Bruges.
Brussel I	135	869.028.768	515.410.001	Bruxelles I.
Brussel II	139	432.760.453	227.586.975	Bruxelles II.
Gent	116	214.404.394	130.830.293	Gand.
Hasselt	38	113.347.344	57.498.984	Hasselt.
Luik	70	146.872.155	87.019.189	Liège.
Bergen-Oost	65	1.018.192.709	518.296.499	Mons-Est.
Bergen-West	53	84.374.600	51.698.117	Mons-Ouest.
Namen	12	51.137.289	30.338.434	Namur.
Totaal	1.135	4.287.524.493	2.439.960.785	Total.

BIJLAGE 12.

ANNEXE 12.

Tabel I. — Bruto Nationaal Produkt (werkelijke prijzen).
(In miljarden Belgische frank.)

Tableau I. — Produit National Brut (prix courants).
(En milliards de francs belges.)

Land	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959 (prov.) (ramin- gen)	Pays
België	450,3	497,0	497,3	539,9	575,7	574,1	591,1	Belgique.
Groothertogdom Luxemburg	16,6	17,0	18,4	20,3	21,9	21,8	22,0	Grand-Duché du Luxembourg.
Nederland	318,2	355,1	398,4	430,0	465,5	480,0	510,2	Pays-Bas.
Frankrijk	—	2.252,2	2.411,0	2.665,5	2.478,8	2.405,2	2.601,0	France.
Duitse Bondsrepubliek	1.746,0	1.876,8	2.139,6	2.356,8	2.563,2	2.727,6	2.932,8	République Fédérale Allemande.
Italië	935,4	997,5	1.091,1	1.170,7	1.255,0	1.336,9	1.418,7	Italie.
Groot-Brittannië	2.366,0	2.520,0	2.688,0	2.898,0	3.066,0	3.193,9	3.304,0	Grande-Bretagne.
Verenigde Staten	18.270,0	18.155,0	19.875,0	20.960,0	22.140,0	22.210,0	24.105,0	Etats-Unis.

Bron : E. O. E. S. *Statistiques Générales*, n° 4, juli 1960; Alg. Dir.
voor Studiën en Documentatie.
Voor België : DULBEA, *Cah. Econ.*, n° 7, juni 1960.
Voor de Verenigde Staten : Federal Reserve Bulletins 1959-1960.

Source : O. E. C. E., *Statistiques Générales*, n° 4, juillet 1960; Dir.
Gén. des Etudes et de la Doc.
Pour la Belgique : DULBEA, *Cah. Econ.*, n° 7, juin 1960.
Pour les Etats-Unis : Federal Reserve Bulletins 1959-1960.

BIJLAGE 13.

ANNEXE 13.

Tabel II. — Bruto Nationaal Produkt per inwoner
(werkelijke prijzen).

(In Belgische frank.)

1953 = 100

Tableau II. — Produit National Brut par habitant
(prix courants).

(En francs belges.)

1953 = 100

Landen	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	Pays
België	51.200 100	53.600 105	55.900 109	60.300 118	63.800 125	63.200 123	64.700 126	Belgique.
Groothertogdom Luxemburg	54.400 100	55.200 101	59.200 109	64.900 119	68.900 127	67.700 124	67.900 125	Grand-Duché du Luxembourg.
Nederland	30.161 100	33.245 110	36.817 122	39.245 130	41.952 139	42.559 141	44.689 148	Pays-Bas.
Frankrijk (a)	— —	52.236 100	55.498 106	60.782 116	55.919 129	53.701 144	57.347 154	France (a).
Duitse Bondsrepubliek	36.024 100	38.338 106	43.217 120	47.032 131	50.440 140	53.011 147	55.285 153	République Fédérale Allemande.
Italië	19.624 100	20.808 106	22.648 115	24.200 123	25.824 132	27.344 139	28.816 147	Italie.
Groot-Brittannië	46.424 100	49.280 106	52.374 113	56.224 121	59.234 128	61.376 132	63.140 136	Grande-Bretagne.
Verenigde Staten	113.395 100	110.730 98	119.140 105	123.435 109	128.180 113	126.485 112	134.480 119	Etats Unis.

(a) Muntomrekening op basis van de gemiddelde jaarcoers. Progressie van de indexcijfers volgens de gegevens in Franse francs (1954 = 100).

Bron: Cfr. Tabel I, Alg. Dir. voor Studiën en Documentatie.

(a) Conversion monétaire sur base du cours moyen de l'année. Progression des indices suivant les données en francs français (1954 = 100).

Source: Cfr. Tableau I; Dir. Gén. des Etudes et de la Documentation.

BIJLAGE 14.

Tabel van de verhouding tussen de private investeringen en de speciale kredieten.

ANNEXE 14.

Tableau donnant le rapport entre les investissements privés et les crédits spéciaux.

RGi/MTL	Particuliere industriële investeringen — Investissements industriels privés	Autofinanciering nijverheids- en handels- ondernemingen met personeel — Autofinancement entreprises industrielles et commerciales ayant du personnel	Uitgifte van aandelen en obligaties nijverheids- en handelsondernemingen — Emission d'actions et obligations entreprises industrielles et commerciales	Speciale kredieten (nijverheid) — Crédits spéciaux (industrie)	Speciale kredieten (in % industriële investeringen) — Crédits spéciaux (en % investissements industriels)
1950	20,5	—	—	—	—
1951	21,6	—	—	—	—
1952	25,4	32,6	7	—	—
1953	25,8	31	5,2	—	—
1954	26,2	31,6	8,5	1,8 (a)	7 %
1955	27,7	35	8,9	2,0	7 %
1956	33,9	30,5	8,7	1,7	5 %
1957	33,9	40,1	11	0,7	3 %
1958	31,5	34,7	10,4	1,4	4 %
1959	—	—	—	4,4	12 % (env.) (ong.)

(a) Inclusief enkele maanden van 1953.

(a) Y compris quelques mois en 1953.

BIJLAGE 15.

ANNEXE 15.

Wetten van 17 en 18 juli 1959
(toestand einde september 1960).

Wet van 17 juli 1959.

	Openbare Instell.	Particuliere Instell.	Totalen
Ingediende aanvragen	12.000.000	864.666	12.864.666
Toegekend	6.833.524	676.206	7.509.730

behalve N. K. B. K.

Wet van 18 juli 1959.

	Openbare Instell.	Particuliere Instell.	Totalen
Ingediende aanvragen	2.887.300	787.542	3.674.842
Toegekend	2.147.711	688.373	2.836.084

Wetten van 17 en 18 juli 1959.

	Openbare Instell.	Particuliere Instell.	Totalen
Ingediende aanvragen voor beide wetten.	14.887.300	1.652.108	16.539.508
Toegekend	8.981.235	1.264.579	10.245.814

Lois des 17 et 18 juillet 1959
(situation à fin septembre 1960).

Loi du 17 juillet 1959.

	Organ. Publics	Organ. Privés	Totaux
Demandes introduites	12.000.000	864.666	12.864.666
Accords	6.833.524	676.206	7.509.730

sauf S. N. C. P.

Loi du 18 juillet 1959.

	Organ. Publics	Organ. Privés	Totaux
Demandes introduites	2.887.300	787.542	3.674.842
Accords	2.147.711	688.373	2.836.084

	Organ. Publics	Organ. Privés	Totaux
Demandes introduites pour les deux lois	14.887.300	1.652.108	16.539.508
Accords	8.981.235	1.264.579	10.245.814